

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 129, ЧИСЛО 28, П'ЯТНИЦЯ, 15 ЛИПНЯ 2022 РОКУ

1893

Vol. 129, No. 28, FRIDAY, JULY 15, 2022

\$2.00

Деклярація порозуміння між ПЦУ і УПЦ

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 5 липня відбулася зустріч духовенства Української православної церкви (УПЦ) та Православної церкви України (ПЦУ). Її результатом стало погодження декларації порозуміння, якою ієрархи закликали розпочати офіційний діалог між УПЦ і ПЦУ.

„Закликаємо наших ієрархів розпочати офіційний діалог між УПЦ і ПЦУ вже до Дня Хрещення Київської Русі-України, який минулоріч був визначений як День української державності. Це стане найкращим подарунком до цього свята як вірним наших церков, так і всьому українському суспільству“, – сказано в документі.

Представники духовенства домовилися, що у міжконфесійних стосунках вбачається єдність поглядів щодо засудження війни, яку розв'язала Росія проти України, та деструктивної позиції Московської патріархії, яка, „занедбавши Заповіді Божі, перетворилася на „прислугу“ пугінського режиму і благословляє російських агресорів на кровопролиття“.

Сторони порозумілися щодо необхідності єдності українського православ'я та відмови від агресії, стереотипів, упередженості й мови ультиматумів та ворожнечі у спілкуванні один з одним та в публічному просторі. На цій зустрічі пролунала заява про доцільність і необхідність конструктивного діалогу між двома гілками українського православ'я.

„Висловлюємо сподівання, що такий діалог, розпочавшись з ініціативи священослужителів УПЦ і ПЦУ, стане початком процесу єднання, до якого будуть долучатися церковні громади, духовенство і всі, кому не байдуже майбутнє духовності народу України“, – сказано в повідомленні.

Деклярація відкрита до підписання і обговорення духовенством та вірянами УПЦ та ПЦУ. Перед цим духовенство УПЦ та ПЦУ зустрілися у Софії Київській для обговорення важливих питань, пов'язаних із війною. На історичних переговорах були присутні представники влади.

Заборонили КПУ

КИЇВ. – 5 липня Восьмий апеляційний адміністративний суд заборонив діяльність Комуністичної партії України (КПУ). Суд задовольнив позовні вимоги Міністерства юстиції України: заборонено діяльність Комуністичної партії України; майно, кошти та інші активи партії, її обласних, міських, районних організацій, первинних осередків та інших структурних утворень передано у власність держави. Повний текст рішення по справі про заборону партії буде оприлюднений на офіційних сайтах Міністерства юстиції України та Верховної Ради України.

Укрінформ

Активісти провели акцію в центрі Нью-Йорка

НЬЮ-ЙОРК. – 10 липня відбулася акція „Війна не закінчилася“ – сотні активістів із синьо-жовтими прапорами пройшли центром найбільшого міста США чотири кілометри по Бродвею – від Таймс-Сквер до парку Вашингтона. За словами одного з організаторів Артура Згурова, мета акції – нагадати громадськості, що війна в Україні триває, Росія продовжує бомбити міста і вбивати українців.

„Війна триває – ми не повинні втомлюватися повторювати це, і всі разом ми маємо зробити все, від нас залежне, аби вона закінчилася“, – сказав на мітингу Генеральний консул України у Нью-Йорку Олексій Голубов. Він підкреслив, що Україна не може погодитися на жодні умови, які б передбачали обмін територій на перемир'я.

У мітингу також узяв участь Постійний представник Чеської Республіки при ООН Якуб Кулганек. „Чехія повністю підтримує

У Нью-Йорку відбулася акція „Війна не закінчилася“. Промовляє Генеральний консул України у Нью-Йорку Олексій Голубов. (Фото: Володимир Льченко, Укрінформ)

Україну, тому що йдеться не лише про Україну, – сказав Я. Кулганек. – Адже українці борються не тільки за свою свободу, а й за нас. Тому для Чехії ця підтримка є такою важливою. Ми не просто хочемо, аби Україна перемогла – нам це потрібно. Тому так активно допомагаємо в гуманітарній

сфері та з постачанням зброї“.

Активісти у Вашингтоні провели акцію перед Посольством Росії, освиставши та піддавши ганьбі „гостей“ з кількох країн, які прибули до дипломатичної установи на святкування дня Росії.

Укрінформ

Вікторія Спартц не приносить Україні користі

Членкиня Палати представників США, конгресвумен українського походження Вікторія Спартц оприлюднила листа до Президента США Джо Байдена, закликаючи його адміністрацію перевірити надійність переговорів із головою Офісу Президента (ОП) Андрієм Єрмаком. Зокрема, вона вказала на те, що А. Єрмак призначив своїм заступником Олега Татарова, який, за її словами, „відтягує призначення незалежного антикорупційного прокурора протягом більше ніж року“.

На думку В. Спартц, А. Єрмак викликає багато побоювань у США та по всьому світу, водночас користується довірою радника президента США з питань національної безпеки Джейка Саллівана. Вона попросила Білий дім якомога швидше відповісти Конгресу і „підтвердити або заперечити ці звинувачення“.

А. Єрмак не коментував це звернення публічно. Проте в Міністерстві закордонних справ України ці заяви В. Спартц назвали „неприхованою спробою

повернути в американську політику класичні нарративи російської пропаганди про начебто зв'язки керівництва України з Росією і втягнути нашу державу у внутрішню політику США“.

Співголова Групи підтримки України в Конгресі США, представниця Демократичної партії Марсі Каптур вважає заяви конгресвумен Вікторії Спартц „необачною допомогою“ Президентів Росії Володимиру Путіну: „Хоча деякі члени можуть прагнути посягати розкол і розпалити напруженість, загалом Конгрес США твердо підтримує Президента Зеленського та його керівництво, поки Україна бореться за своє виживання. Рівень і масштаби співпраці Сполучених Штатів з офісом президента Зеленського не дають підстав сумніватися в лояльності будь-якої посадової особи. Ті, хто поширює дикі нарративи, спрямовані проти українських чиновників під час війни, необачно надають допомогу В. Путіну та його пропагандистам. Сполучені Штати віддані пере-

мозі України. І в українського народу немає більшого друга, ніж Сполучені Штати. Як союзники, ми продовжуватимемо працювати рука об руку з Президентом Зеленським та його офісом, щоб забезпечити припинення цієї війни“.

Аскольд Лозинський прокоментував оприлюднення листа В.Спартц таким чином:

„Важливо зазначити, що В. Спартц, яка народилася в Україні, жодним чином не представляє інтереси України чи українсько-американської громади. Прикро, що в цей час великої небезпеки для України, коли США та Білий дім є найбільшим союзником України, вона вирішила створити суперечку, яка зробила її „корисною ідіоткою“ для режиму Путіна та російської агресії. Ця критика стосується як її послання з нападами на Офіс президента України, яке було засуджено Міністерством закордонних справ України, так і її заяви, яка

(Закінчення на стор. 16)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Звільнено чотирьох послів

КИЇВ. – Президент Володимир Зеленський 9 липня звільнив Андрія Мельника з посади посла України у Федеративній Республіці Німеччина, Любов Непоп – Угорщині, Вячеслава Яцюка – Норвегії, Євгена Перебийноса – Чехії, Ігоря Поліху – Індії та за сумісництвом в Республіці Мальдіви, Федеративній Демократичній Республіці Непал, Демократичній Соціалістичній Республіці Шри-Ланка, Народній Республіці Бангладеш. (Укрінформ)

■ Прибули ще чотири системи HIMARS

КИЇВ. – У Генеральному штабі Збройних сил України 8 липня подякували США за рішення надати Україні ще чотири високомобільні артилерійські ракетні системи (HIMARS) і боєприпаси. Президент США Джо Байден підписав новий пакет оборонної допомоги Україні на суму близько 400 млн дол., яка включає, зокрема, нові системи залпового вогню HIMARS, а також боєприпаси. (Укрінформ)

■ Посол США вшанувала військових

КИЇВ. – У День незалежності Сполучених Штатів Посол США в Україні Бріджит Брінк вшанувала українських військовослужбовців. 4 липня вона поклала квіти до меморіалу військовослужбовцям, які присвятили своє життя захисту незалежності України. „У той час, як американці відзначають сьогодні День незалежності, я хочу сказати, що це велика честь бути тут, аби віддати шану та привітати солдатів, котрі так сміливо борються, щоб Україна себе захистила“, – сказала Б. Брінк. Вона продемонструвала зразки американського озброєння, наданого Україні, зокрема гвинтівки і кулемети та ракетні комплекси Stinger і Javelin. „Сполучені Штати надали близько 7 млрд дол. безпекової допомоги. Ми будемо і надалі це робити“, – зазначила вона. (Укрінформ)

■ Засудили вчинок Віктора Петренка

КИЇВ. – 10 липня Національний олімпійський комітет України засудив участь віцепрезидента Української федерації фігурного катання одесита Віктора Петренка у льодовому видовищі у російському місті Сочі. Як наголошує НОК, така поведінка, такий вчинок є неприпустимим для олімпійської спільноти України. Українська федерація фігурного катання видала зі свого сайту інформацію про членство В. Петренка у президії організації. (Укрінформ)

■ Обстріл у Часовому Яру

ЧАСОВИЙ ЯР, Донецька область. – Загарбники ввечері 9 липня атакували ракетами п'ятиповерховий житловий будинок у місті, повністю знищили два під'їзди. 3-під завалів 11 липня дістали вже 24 жертви російського обстрілу. На Донеччині ворог обстріляв Торецьк, Бахмут, Авдіївку і Райгородок. Аварійно-рятувальні роботи тривають. (Укрінформ)

■ Жінка відбила в окупантів чоловіка

МАКІЇВКА. – Жінка відбила в окупантів свого чоловіка, якого хотіли забрати до „військового пункту“ прямо з вулиці для подальшого відправлення на фронт. Бригада „ловців“ із пов'язками „новоросія“ зупинила пару біля їхнього будинку. У чоловіка забрали паспорт, запропонували йому сісти до машини та поїхати до „військового пункту“. Проте жінка не розгубилася. Знімаючи те, що відбувається, на телефон, вона заявила, що в місті не оголошено військовий стан, накази так званого керівництва „днр“ їй байдужі, і взагалі вони – громадяни України, прописані в Макіївці. Вона також поцікавилася, чому самі „ловці“ не на фронті, а влаштувалися в місті, і до того ж непогано. Після довгих суперечок та дзвінків до „військового пункту“ чоловікові віддали паспорт в обмін на повістку. Як повідомляють „Новини Донбасу“, в окупованих містах Донецької області проводяться рейди, під час яких чоловіків затримують на вулицях та забирають до „армії днр“. „Військові“ діють за однією схемою: побачивши в людному місці чоловіка, вони підходять, обступають його та вимагають пред'явити документи. Після цього чоловіків забирають. (Укрінформ)

Міжнародна конференція з питань відновлення України

ЛУГАНО, Швайцарія. – 4-5 липня делегація Світового конгресу Українців (СКУ) на чолі з Президентом Павлом Гродом брала участь в Міжнародній конференції з питань відновлення України. До складу делегації СКУ увійшли віцепрезиденти СКУ Андрій Футей та Олена Кошарна, виконавчий директор Соня Соутус та голова Комітету з прав людини Андрій Лушницький.

До конференції долучилися делегації з 40 країн та 20 міжнародних організацій. Серед учасників – президенти, прем'єр-міністри, міністри закордонних справ, парламентарі та дипломати країн, які підтримують оборону та відновлення України. Крім того, були присутні представники Європейського союзу, Організації з безпеки та співробітництва в Європі, Європейського банку реконструкції та розвитку та інших міжнародних фінансових установ. Україну представляли Президент Володимир Зеленський (онлайн), Прем'єр-міністр Денис Шмигаль, Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук, міністри закордонних справ, енергетики, інфраструктури, екології, цифрової трансформації, розвитку громад і територій, а також численні парламентарі та представники громадських організацій.

У своїй вступній промові Президент В. Зеленський закликав країни та компанії підтримати План реконструкції уряду та сміливо долучатися

до відбудови України. Він зосередився на відновленні зеленої економіки та місцевому економічному розвитку, що створить стабільні робочі місця та можливості для українців й усього світу. Відповідно до бачення В. Зеленського, Україна буде найбільш вільною країною в Європі, де світ захоче вести бізнес.

Під час проведення конференції Міністерство цифрової трансформації України та СКУ підписали Меморандум про співпрацю з метою підтримки платформи для збору коштів UNITED24. Перший проект U24, який підтримує СКУ, – „Армія дронів“. Співпраця включатиме заохочення, спільний збір коштів з платформою СКУ UniteWithUkraine та закупівлю дронів, що допоможуть ЗСУ моніторити близько 2,470 кілометрів лінії фронту для захисту України.

Конференції, присвячені реформам в Україні (Ukraine Reform Conference), проводились щорічно з 2017 року в Лондоні (2017), Копенгагені (2018), Торонто (2019) та Вільнюсі (2021). Цьогоріч особлива увага приділяється відновленню України після російського вторгнення. Зокрема, ключовій ролі громадянського суспільства та приватного сектору у відновленні України. Наступна конференція з питань відновлення України відбудеться у Великій Британії у в 2023 році.

СКУ

СКУ глибоко розчарований

Світовий конгрес Українців (СКУ) глибоко розчарований рішенням канадського уряду піддатися тиску німецької влади та інших союзників, щоб обійти санкції, встановлені світовими демократіями. Рішення канадського уряду надати Siemens Canada обмежений у часі дозвіл із можливістю відкликання на повернення відремонтованих турбін Nordstream 1 до Німеччини є актом капітуляції перед енергетичним шантажем Росії за рахунок енергетичної безпеки України та десятків тисяч життів українців. Надаючи Siemens такий дозвіл, Канада підрвала ефективність режиму санкцій, покликано зупинити російську військову машину. Цей акт створить небезпечний прецедент, який призведе до продовження російського шантажу та подальшого послаблення міжнародних санкцій.

СКУ стурбований тим, що Німеччина відкидає

розумну альтернативу отримання збільшення поставок газу через український трубопровід, який має достатню потужність і раніше був джерелом постачання газу. СКУ закликає уряд Німеччини переглянути рішення і не повертати цю турбину „Газпрому“.

„Ми закликаємо Siemens стояти непохитно, подавати приклад і підтримувати санкції проти Росії та її постачальників, таких як „Газпром“, щоб допомогти покласти край війні, яка продовжує сіяти масову смерть, руйнацію та знищення українського народу. Як енергетична компанія з такими вражаючими можливостями, Siemens має продемонструвати світові, як сила інновацій може подолати силу тиранії“, – заявив президент СКУ Павло Грод.

СКУ

Хроніка війни в Україні

Оперативна інформація Генерального штабу станом на 12 липня.

На Харківському напрямку ЗСУ успішно відбили кілька штурмів біля села Дементіївки та змусили ворога відійти. На Слов'янському напрямку окупанти вели штурм з метою покращення тактичного положення поблизу Краснопілля, Довгенького, Мазанівки та Іванівки. Українські воїни уміло оборонялися, завдали окупантам значних втрат та змусили їх тікати. З таким же результатом завершилась ворожа спроба розвідки боєм неподалік Долини.

На Бахмутському напрямку при спробі просунутися в напрямку Спірне – Івано-Дар'ївка ворог зазнав втрат від кинджального вогню наших захисників та хаотично відійшов.

Бійці 40-ої окремої артилерійської бригади ім. Великого князя Вітовта знищили дві артсистеми „Нона-К“ і техніку російських загарбників.

Ворог обстрілював Богодухівський, Ізюмський, Харківський райони Харківської області. За добу на Харківщині загинули сім людей, постраждали 34. У Донецькій області через обстріли за добу по області 9 людей загинули і двоє були поранені. Миколаїв зазнав масованого ракетного обстрілу. Попередньо відомо про влучання у два медичні заклади та житлові будинки. 12 людей поранені.

У Херсонській області через обстріли горять ліси та поля. З початку липня рятувальники зафіксували 75 пожеж загальною площею майже 300 тисяч гектарів. В Україні російські загарбники вбили 348 дітей, понад 650 дітей отримали пора-

нення. Україна повернула тіла ще 30 полеглих захисників.

Президент України Володимир Зеленський присвоїв польському місту Перемишлю відзнаку „Місто-рятівник“ за надану допомогу біженцям із України. Першим почесне звання „Місто-рятівник“ у травні отримало польське місто Ряшів.

Україну прийняли до багатосторонньої програми взаємосумісності (MIP), яка здійснює технологічне співробітництво армій держав-членів НАТО.

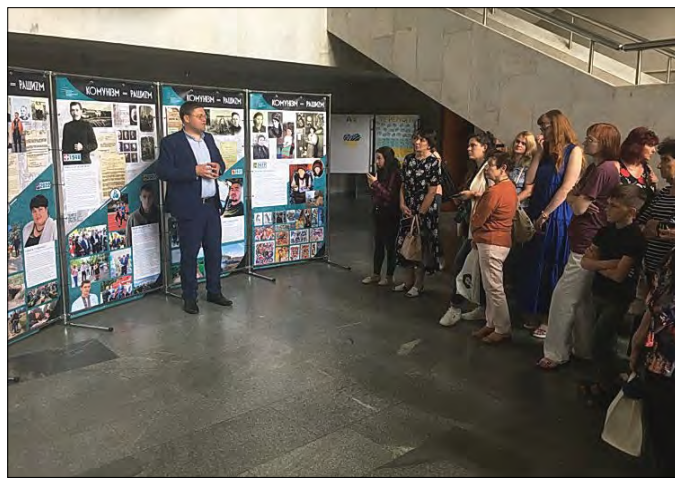
Перші вісім іноземних суден вже прибули до портів України для перевезення агропродукції. Військово-морські сили України долучились до забезпечення перевезень цивільними суднами агропродукції через гирло Бистре суднового ходу річки Дунай-Чорне море. Це стало можливим після того, як ЗСУ блискуче провели операцію зі звільнення о. Зміїний від російських окупантів. За червень цього року залізничними коліями перевезли 805 тис. тонн зернових, в березні цей показник становив 416 тис. тонн.

Прессекретар Президента Росії Дмитро Песков сказав, що спеціальна військова операція йде не проти українців, а проти режиму, і водночас „дуже і дуже багато українців дійсно хочуть стати громадянами Російської федерації“. Потужний спротив окупантам в Херсоні, Бердянську, Мелітополі показує, насправді як багато українців хочуть громадянства Росії.

Марина Дмитрів, Укрінформ

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Виставку „Комунізм=рашизм“ привезли до Черкас

На виставці „Комунізм=рашизм“ в Черкаському краєзнавчому музеї. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – Черкащина стала першою з областей України, де глядачам представили виставку „Комунізм = рашизм“. Презентація експозиції відбулася 7 липня в обласному краєзнавчому музеї.

Добірку з восьми історій про українців ХХ та ХХІ ст., які постраждали від радянської та російської влади, підготувала команда Архіву національної пам'яті. Історії вибрані не випадково, адже вони

проводять паралель між злочинами комунізму та рашизму. А також доводять, що методи, мотиви росіян щодо знищення українців не відрізняються: це розстріли, виселення, грабунки, депортації, фільтраційні табори.

На восьми стендах можна побачити архівні документи про репресованих українців у ХХ ст., а також свідчення про сучасні злочини російської

(Закінчення на стор. 15)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

7,200 українських воїнів зникли безвісти

КИЇВ. – Координаційний штаб з питань поводження з військовополоненими підготував інформаційні матеріали для тих, чії родичі зникли безвісти, потрапили у полон чи загинули. На 11 липня Центр з розшуку зниклих безвісти зареєстрував 7,200 зниклих українських військовослужбовців. Більшість зі зниклих військових живі та перебувають у полоні. Рано чи пізно вони потраплять у список на обмін і вони повернуться додому. (Укрінформ)

Антитютюновий закон став суворішим

КИЇВ. – В Україні набули чинності норми анти-тютюнового закону, які передбачають заборону куріння тютюнових виробів для нагрівання (ТБЕН) у визначених законом місцях нарівні з цигарками, кальянами та електронними цигарками. За куріння у заборонених законом місцях відповідальність несуть як курці-порушники, так і суб'єкти господарювання, у приміщенні чи на території яких здійснюється правопорушення. За порушення заборони для громадянина законом, що набирає чинності, передбачено штраф у розмірі від 51 до 350 грн, для закладів громадського харчування – від 3 тис. до 15 тис. грн. (Економічна правда)

Україні загрожує паливна криза

КИЇВ. – Україні загрожує нова паливна криза. Деяким здається, що відсутність черг за дизелем та бензином свідчить про стабілізацію ситуації, проте вже скоро почнеться сезонний пік споживання палива. У цей час споживання палива в Україні може зрости на третину. Інші країни не зможуть повністю врятувати від кризи. Через підвищений попит з боку українських компаній портова перевалка нафтопродуктів в Румунії і Болгарії вже перевантажена. В Польщі взагалі немає вільних потужностей, щоб забезпечити перевалку палива для українського ринку. До того ж у цих країнах також зростає сезонне споживання, тому не виключено, що їхні уряди намагатимуться обмежити поставки в Україну для забезпечення внутрішніх потреб. (УНІАН)

Зруйнували пам'ятник Василеві Сліпаку

МИРОНІВСЬКИЙ, Донецька область. – На Донеччині російські загарбники та колаборанти 10 липня знищили пам'ятний знак Герою України Василеві Сліпаку. Меморіал було встановлено військовими та волонтерами у 2016 році. В. Сліпак був відомим оперним співаком, жив і працював у Франції, проте після початку війни на сході України приїхав та став на її захист, воював у Пісках біля Донецького аеропорту, брав участь у боях за Авдіївку у складі 1-ої окремої штурмової роти 7-го окремого батальйону Добровольчого українського корпусу „Правий сектор“. Загинув 29 червня 2016 року у бою від кулі снайпера біля селища Луганське Бахмутського району. Нагороджений орденами „За мужність“ І ступеня та „Золота Зірка“, також В. Сліпаку надано звання Герой України. (Укрінформ)

Про долю „Батьківщини-Матері“

КИЇВ. – У застосунку „Дія“ запустили нове опитування щодо монумента „Батьківщина-Мати“ в Києві. Монумент вважається найвищою скульптурою в Європі. Але на його щиті досі герб СРСР. Після початку повномасштабної війни процес декомунізації активізувався. Тому Міністерство культури та інформаційної політики ініціювало опитування щодо подальшої долі щита з радянським символом. Процес звільнення „Батьківщини-матері“ від радянських пережитків досить непростий з питань безпеки. Скульптура була відкрита на високому правому березі Дніпра у 1981 році. Загальна висота монументу з постаментом – 102 метри, з них висота скульптури (від п'єдесталу до кінчика меча) – 62 метри. Статуя тримає 16-метровий меч вагою 9 тонн в одній руці та 13-тонний щит з гербом СРСР розміром 13 на 8 метрів в іншій. Вся споруда важить 450 тонн. (УНІАН)

КИЇВ. – Українська православна церква США передала Україні сім автомобілів швидкої допомоги для потреб медичних закладів та громад на прифронтових територіях. Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 2 липня на території Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря звершив освячення автомобілів швидкої допомоги. Спеціалізовані транспортні засоби було придбано в рамках тісної співпраці Православної церкви України та Української православної церкви США. (Київська Митрополія ПЦУ)

Придбали пральні машини

ЛЬВІВ. – Завдяки надісланим коштам, які були зібрані вірними Української православної церкви в США на чолі з її Митрополитом Антонієм та завдяки турботам Архiepіскопа Даниїла при сприянні Львівсько-Сокальської єпархії Православної церкви України було закуплено 15 пральних машин для модульних містечок, які розташовані у Львові. Сума витрачених коштів становить 5,360 дол.

З нагоди передання цієї побутової техніки керуючий єпархією, Митрополит Львівський і Сокальський Дмитрій відвідав одне з мобільних містечок для тимчасово переміщених осіб, яке розташоване у Львові. Владика Дмитрій у супроводі протоєрея Петра Політила оглянув модульне містечко та ознайомився з побутом і потребами його мешканців. При церемонії вручення 15

Передання пральних машин у Львові.

пральних машин також були присутні директор департаменту „Адміністрація міського голови“ Львівської міської ради Євген Бойко; адміністратор модульного містечка на вул. Пулюя, 20 Віктор

(Закінчення на стор. 15)

АМЕРИКА | СВІТ

■ США дали Україні 1.7 млрд дол.

ВАШІНГТОН. – США надали українському уряду додаткових 1.7 млрд дол. для забезпечення необхідних послуг таких як охорона громадського здоров'я. Агенція США для міжнародного розвитку (USAID) оголосила 12 липня, що це сталося завдяки „щедрій двопартійній підтримці” в Конгресі. Досі USAID надала 4 млрд дол. безпосередньої допомоги українському уряду для основних функцій, таких як постачання електрики шпиталю, школам та іншим критичним інфраструктурам і також оплата гуманітарної допомоги, й платні працівникам в ділянці громадського здоров'я, службовцям і вчителям. Міністер охорони здоров'я України Віктор Ляшко сказав: „1.7 млрд дол. є не лише ще одною фінансовою підтримкою, це є інвестицією, яка наближає нас на крок ближче до перемоги”. („USA Today”)

■ ESA припинила співпрацю з Росією

ПАРИЖ. – Європейська космічна агенція (ESA) 12 червня відновила переговори з російською космічною агенцією „Роскосмос” про лет на Марс, які були перервані в березні внаслідок вторгнення Росії в Україну. В той час ESA сказала, що вона призупиняє ці переговори й підтримує санкції, накладені на Росію Європейським союзом. Але 12 липня Генеральний директор ESA Йосеф Ашбахер оголосив, що агенція офіційно припиняє свою співпрацю з Росією, тому що обставини, які призвели до призупинення співпраці з „Роскосмосом” – війна в Україні та пов'язані з нею санкції – далі продовжуються. („USA Today”)

■ Китай застеріг від „провокацій”

ПЕКИН. – Пентагон повідомив, що голова Об'єднаних штабів генерал Марк Мілей розмовляв 7 липня зі своїм китайським колегою генералом Лі Зуоченгом, який застеріг, що яканебудь „довільна провокація” з боку США отримає „рішучий контрудар” Китаю. Обидві країни, які є найбільшими світовими економічними потугами, мають протилежні позиції в цілій низці питань, починаючи зі статусом Тайваню (до якого Китай має претензії) та вторгненням Росії в Україну, і закінчуючи ширшою боротьбою за вплив у тихоокеанському регіоні Азії. Л. Зуоченг додав, що Китай не піде на компроміс чи поступки в питаннях, що стосуються його основних інтересів. М. Мілей „говорив про потребу відповідальної конкуренції та втримання відкритих ліній комунікацій”. Китай постійно збільшує військову діяльність довкола Тайваню, тиснучи на його демократичний уряд прийняти китайський суверенітет. Але уряд Тайваню каже, що лише 23 млн жителів острова можуть вирішувати своє майбутнє, і, хоч вони бажають миру, вони готові захищатися від нападу. („Reuters”)

■ Університет змінює свій псевдонім

ВАШІНГТОН. – Університет ім. Джорджа Вашингтона в столиці США офіційно не буде більше вживати свого псевдоніма – „Колоніяли”. Рада директорів оголосила це 15 червня, кажучи, що цей псевдонім спричиняє „розкол серед громади”. Школа його вживала від 1926 року. Але деякі студенти розпочали петицію проти цього імені, вказуючи що, на їхню думку, колоніалізм є пов'язаний з „історією систематичного гноблення”. Відтак 54 відс. студентів проголосували, щоб провести референдум про зміну назви. Школа створила комітет для пошуку нового імені. Нового псевдоніма ще не обрано. („www.yahoo.com”)

■ Негромадяни не можуть голосувати

НЮ-ЙОРК. – Стейтовий суддя Нью-Йорку Ралф Порзіо вирішив 26 червня, що закон, який давав сотням тисяч негромадянам-жителям міста Нью-Йорку право голосувати на місцевих виборах не є конституційним, бо стейтовий закон каже, що „кожний громадянин” має право голосу. Миська рада, контрольована демократами, проголосувала за цим законом у грудні 2021 року, але наступні місцеві вибори є щойно наступного року. Закон дозволяв приблизно 1 млн негромадянам міста голосувати. Нью-Йорк має приблизно 6.7 млн виборців. („Reuters”)

ЩОДО ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКОГО ПОРОЗУМІННЯ

У річницю Волинської трагедії

11 липня Президент України Володимир Зеленський вніс до Верховної Ради законопроект про надання полякам в Україні особливого статусу.

22 травня Президент України В. Зеленський та Президент Польщі Анджей Дуда домовилися про підписання двосторонньої угоди щодо спільної прикордонно-митної контролю.

Цього року виповнюється 79-ті роковини Волинської трагедії, що забрала життя десятків тисяч поляків та українців під час взаємних конфліктів на території нинішньої Західної України.

Як не дати історичним суперечкам знищити зближення України та Польщі – про це розмірковує доктор історії та політичний аналітик, заступник директора Центру діалогу імені Юліуша Мерошевського (Польща) Лукаш Адамський.

Нинішня війна сколихнула цивілізований світ і неймовірно зблизила поляків і українців, змусивши історію відійти на задній план.

Однак її конфліктогенний потенціал радше не вичерпався, а тільки послабився, тим паче що тимчасово був прикритий жахом війни та небезпекою для обох країн з боку тоталітарної Росії.

За президентства Володимира Зеленського проблеми на тлі історії почали відігравати значно меншу роль у польсько-українських відносинах. Слід, однак, визнати, що аж ніяк не всі важкі справи з історичним підґрунтям, які виникли за президентства Петра Порошенка та під час першого періоду уряду „Права і справедливості” в Польщі, вдалося розв'язати.

Нагадаймо тільки, що обурення в Польщі викликала одне з положень закону „Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ ст.”, що забороняє зневажливе ставлення до УПА, рівно як і визнання приналежності Волині та Галичини до міжвоєнної Польщі як „оку-

пації”, а етнічних чисток, здійснених УПА проти польських мешканців Волині та Галичини у 1943-1945 роках – як війни польського та українського підпілля, під час якої постраждало також цивільне населення.

Викликала жаль також героїзація головного командира УПА Романа Шухевича, винного в розправі над поляками, або заборона ексгумаційних робіт для польських установ в Україні.

В Україні натомість звертали увагу, між іншим, на неспроможність польської держави швидко відновити легальну меморіальну плиту на братській могилі УПА в Польщі, що її зруйнували „невідомі виконавці”, на порівняння дій українських націоналістів з діями Третього райху і СРСР і, нарешті, заяви політиків, які узалежнювали підтримку Польщею європейської інтеграції України від інтерпретації Україною власного минулого.

Згодом клімат довіри та бажання вирішити ці проблеми стали поступово повертатися. Притому дуже позитивно було сприйнято визнання у Люблінській декларації, підписаній рік тому міністрами закордонних справ Польщі, Литви та України, давньої Речі Посполитої як джерела європейських цінностей і політичної культури всіх країн регіону.

Війна неймовірно зблизила наші країни і наші народи. Польща виявилася надзвичайно вірним союзником України, третім після США та Великої Британії постачальником військової техніки в Україну, матеріально-технічною базою, через яку проходить західна допомога Україні.

Польща була та є прихильником якнайшвидшого вступу України до Європейського Союзу та найсуворіших можливих санкцій проти Росії і на дипломатичному рівні робить все, що в її силах,

(Закінчення на стор. 9)

Російська армія програє війну

Борис Соколов

Російсько-українська війна за тривалістю вже перевершила радянсько-фінську 1939-1940 років. Російська армія, незважаючи на перевагу в чисельності особового складу і особливо в вогневій могутності, досі не може похвалитися значними результатами.

Російський наступ на Донбасі замислювався як Канни. Його кінцевим результатом мав стати грандіозний котел для основної частини донбаського угруповання ЗСУ. У результаті все звелось до захоплення російською армією Северодонецька і Лисичанска, і цей суто тактичний успіх російська пропаганда нині намагається видати як велику перемогу російської зброї. Але російським військам не вдалося утворити жодного „котла”, навіть невеликого. Взагалі російсько-українська війна – це не про „котли”: дуже низька оперативна щільність військ, занадто висока мобільність тих, кого намагаються оточити. Переважна більшість боїв відбувається дистанційно, часом на відстані десятків кілометрів між протиборчими сторонами. Тому

головною метою у російсько-українській війні стає не оточення противника, а його знищення за допомогою дистанційних та високоманеврених засобів.

Російські генерали, плянуючи новий великий „казан” на кшталт сталінградського, явно залишилися у полоні уявлень епохи Другої світової війни. З тієї ж епохи – і російська тактика, що полягає в масованому ракетно-артилерійському обстрілі оборони противника, значною мірою – зі стаціонарних позицій, з наступним штурмом піхотними підрозділами, не зважаючи на втрати. Ця тактика приносить відносний успіх лише тому, що українська армія, яка ще не завершила перехід на калібри НАТО, відчуває гострий дефіцит 152-міліметрових снарядів, що дає супротивникові переважну вогневу перевагу. Зосередивши в Донбасі головні сили і засоби свого угруповання, що воює в Україні, російське командування поки що зуміло тільки захопити частину території Луганської області, що залишалася під українською контролею.

Використання головних сил задля досягнення другорядної військової мети слід визнати серйоз-

Борис Джонсон оголосив про відставку

ЛОНДОН. – Прем'єр-міністр Великої Британії Борис Джонсон оголосив про свою відставку. Він заявив, що призначив новий Кабінет міністрів і залишатиметься на своїй посаді, доки не буде обраний новий лідер Консервативної партії.

Вибори керівництва Консервативної партії відбудуться влітку, а офіційне оголошення нового прем'єр-міністра відбудеться на початку жовтня.

58-річний Джонсон прийшов до влади в грудні 2019 року, пообіцявши вирішити питання про вихід Великобританії з Європейського союзу після багатьох років суперечок. Його відставка відбула-

ся після низки звільнень посадовців Кабінету міністрів, багато з яких критикували Б. Джонсона за низку скандалів, у тому числі за участю певного законодавця від Консервативної партії, який залишив свою посаду через звинувачення в сексуальних домаганнях.

Б. Джонсон був змушений вибачитися після того, як з'ясувалося, що він знав, що законодавець був об'єктом попередніх скарг на сексуальні порушення до того, як прем'єр призначив його на посаду.

УКРАЇНСТВО У СВІТІ

У Німеччині відкрилася виставка „Нас вбивали, бо ми українці“

Інна Степанчук

У німецькому місті Ессен 28 червня відбулося відкриття виставки „Нас вбивали, бо ми українці“, підготовленої Національним музеєм Голодомору-геноциду.

Це виставка про події, між якими – 90 років, але які поєднує одне страшне слово – „геноцид“.

Приміщення для експонування надала Стара синагога (Die Alte Synagoge) – один із найбільших культурних осередків міста Ессен, з яким українська сторона активно співпрацює, тому що Голодомор українців та Голокост євреїв – це два найстрашніші злочини у світі.

Відкрили виставку мер міста від партії Зелених Рольф Фліс, президент Міжнародної громадської організації українців „Четверта Хвиля“ Ірина Ястреб, генеральний директор Музею Голодомору Олеся Стасюк (у Zoom-форматі) та директор Старої синагоги Урі Кауфман.

Чотири місяці поспіль світ жахається від злочинів, які чинять в Україні солдати Путіна. Кремлівському режиму ніяк не вдається приховати ці звірства від світової спільноти за словами „фейк“ і „постановка“. Хоча 90 років тому іншому кремлівському диктаторові Йосипу Сталіну вдалося ство-

рити інформаційний вакуум, в якому від очей світової спільноти заховали інший масовий злочин – Голодомор 1932-1933 років, вчинений над українцями.

У Німеччині і досі мало знають про виморення українців голодом. Інакше в цій би країні чіткіше розуміли б і причини теперішньої війни, і чому вона відбувається саме в Україні, і чому українці так відчайдушно чинять спротив.

Виставка саме і покликана більше розповісти німецькому суспільству про злочини минулого і сьогодення, які здійснює проти українців Росія – спочатку сталінська, а тепер путінська. Навіть методи схожі: голод знову використовують як збріддя вбивства і шантажу, а брехню і маніпуляції видають за правду.

До чого це призводить, ми вже знаємо. Про масштаби злочину Голодомору ми дізналися тільки тепер, через 90 років після геноциду, завдяки новим дослідженням. Вони теж представлені в цій виставці.

Так, у 2019-2021 роках проведені судові експертизи та встановлено, що внаслідок Голодомору-геноциду 1932-1933 років комуністичний тоталі-

(Закінчення на стор. 16)

Борщ визнали українським

Георгій Лук'янчук

1 липня на позачерговому засіданні Міжурядового комітету з охорони нематеріальної культурної спадщини внесли елемент „Культура приготування українського борщу“ до Списку нематеріальної культурної спадщини, що потребує негайної охорони.

Війна за національну приналежність борщу в соцмережах розпочалася у 2019 році через заяву МЗС Російської Федерації, в якому було зазначено: „Борщ – одна з найвідоміших і найулюбленіших

російських страв і символ національної кухні“.

Це викликало бурхливу реакцію з боку українських користувачів. Росію звинувачували у привласненні кулінарного спадку України. А в інформаційну атаку пішла Україна, тому що важливо було виграти в росіян і цю інформаційну та культурну війну.

Заявка України мала чекати на чергу у ЮНЕСКО до 2023 року. Але вторгнення Росії розворушило ООН – борщ внесли до нематеріальної культурної спадщини, яка потребує термінової охорони. Штучне поєднання Москви і борщу – прибрали.

Міс України у Франції

Хочу розповісти про діяльність „Міс України Всесвіт 2020“ Єлизавети Ястремської, яка сьогодні є голосом України для європейської спільноти. Є. Ястремська відвідала Францію з кількома почесними та важливими місіями. За час перебування у Франції Єлизавета завдяки провідним телеканалам та виданням мала змогу інформувати населення країни та його керівництво щодо військової агресії Росії.

Також українку оргкомітет „Miss France“ запросив до журі регіонального конкурсу „Міс Монпельє“, в межах якого сторони об'єднали зусилля та провели збір коштів на допомогу Україні. Наразі 11,000 євро перераховано в український благодійний фонд „Твоя опора“.

„Я чітко усвідомлюю, що кожен з нас має зробити свій внесок задля перемоги України. Дуже вдячна Франції за надану можливість інформувати європейське суспільство про реальні події, що відбуваються у нашій країні. Лише спільними зусиллями ми можемо зупинити війну! Лише спільними зусиллями ми можемо врятувати людей та захистити дітей, дитинство яких вже затьмарене болем та стражданнями!“, – заявила Є. Ястремська.

Ключовим став заклик „Міс Україна Всесвіт“ до Президента Еммануеля Макрона з метою зупинити світового агресора та його неконтрольовану жорстокість. Єлизавета вже виступила в етерах радіостанцій „RTL Paris“ та „France Bleu“, на телевізійних шов „Vous Formidables“, „Telematin“ та на головному інформаційному каналі „BFMTV“. Також українка мала кілька інтерв'ю в найбільш рейтинговому медіагодині „Le Figaro“ і спільно з „Міс

Єлизавета Ястремська та „Міс Франція 2022“ Діана Лейр.

Франція 2022“ Діаною Лейр надала коментарі для газети „Midi libre“.

Дарина Вайт,
Communication, PR & Content creator

АМЕРИКА | СВІТ

■ Японці попросилися з убитим прем'єром

ТОКІО. – Приблизно 1,000 осіб прийшли 12 липня на похорон вбитого колишнього Прем'єр-міністра Шінзо Абе. Він був застрелений 8 липня під час промови у місті Нара. Вбивця Тацую Ямагамі був затриманий поліцією на місці. Незважаючи на суворі закони проти ношення зброї в країні, вбивця зумів сам змайструвати пістоля. Поліція каже, що вбивство не було політичним. Вбивця діяв на підставі погосок про зв'язки політика з церквою, яку Т. Ямагамі не любив. 67-літній Ш. Абе служив прем'єром в 2006-2007 і 2012-2020 роках, найдовше на цій посаді в історії країни. Його націоналістичні погляди надавали тон його правлячій консервативній партії. Він був знаний за свої економічні та військові реформи та зміну пацифістичного тону конституції країни. Він співпрацював зі США та іншими країнами для поборювання впливу комуністичного Китаю. У похороні взяв участь теперішній Прем'єр-міністр Фуміо Кішіда та численні партійні та закордонні провідники. Віце-президент Тайвану Лаї Чінг-те був присутнім як приватна особа, але Китай все ж таки формально опротестував його участь. Ф. Кішіда підкреслював важливість єдності партії після смерті Ш. Абе, і 10 липня його Ліберальна демократична партія легко перемогла у виборах до вищої палати парламенту. Це може дозволити йому залишитися при владі до виборів у 2025 році. („ABC News“)

■ Блінкен похвалив АЕК

НЮ-ЙОРК. – Державний секретар США Ентоні Блінкен похвалив Американський єврейський комітет (АЕК) за його глибоке провідництво в справах демократії та антисемітизму. Виступаючи через відеоконференцію на річному Глобальному форумі АЕК 13 червня, Е. Блінкен похвалив АЕК за підтримку України в її війні з Росією. Він відмітив, що АЕК був першою єврейською організацією поза Україною, яка закликала Президента Джорджа Г. В. Буша визнати її незалежність після розпаду СРСР у 1991 році. Е. Блінкен сказав, що поборювання антисемітизму є пріоритетом Державного департаменту. („Jewish News Syndicate“)

■ Адміністрація підтримує аборти

ВАШІНГТОН. – Адміністрація Президента Джо Байдена 11 липня сказала шпиталю, що вони „мусять“ робити аборти, якщо життя матері є в небезпеці, тому що федеральні закони про напрямні щодо лікування в надзвичайних випадках переважають стейтові закони в юрисдикціях, де тепер забороняють аборти після рішення Верховного суду 24 червня, що в Конституції немає права на аборт. Але стейти з найсуворішими заборонами абортів дозволяють винятки, коли здоров'я матері є загроженом. Департамент здоров'я та соціальних служб (HHS) сказав, що ці напрямні не віддзеркаляють нової політики, а лиш нагадують лікарям та іншим постачальникам про їхні теперішні зобов'язання згідно з федеральним законом. („Associated Press“)

■ Дозволено молитися на спортивній площі

ВАШІНГТОН. – Верховний суд США підтримав тренера шкільної команди футболу, який хотів молитися на площі після спортивних змагань. Джозеф Кенеді був тренером другої футбольної команди та асистентом тренера першої команди в середній школі у стейті Вашингтон. Упродовж семи років він молився, і до нього долучалися студенти. На восьмому році шкільна рада заборонила йому це робити, а коли він продовжував, вона не відновила його контракт. Голосами 6-3 суд вирішив 27 червня, що згідно з Першою поправкою до Конституції тренер має право молитися разом зі студентами, які добровільно долучувалися. Суд вказав на тих професійних футбольних гравців, котрі клякають на площі під час відспівання американського гімну „в протесті проти расової дискримінації“, і ніхто їм це не забороняє. Критики цього рішення кажуть, що воно порушує лінію розподілу між релігією та державою, бо це є публічна школа. („ESPN“)

Війна стала пасткою для Росії

Наприкінці червня в Науково-дослідницькому інституті досліджень зовнішньої політики у Філадельфії представлено спеціальну доповідь „Еволюція політично-військових цілей у війні в Україні після 100 днів“. Її автор, ветеран Центрального розвідувального управління США Філіп Василевскі, воював у складі корпусу морської піхоти в Афганістані та Іраку, отримав ступені магістра Гарвардського центру російських досліджень ім. Девіса, магістра досліджень національної безпеки Військового коледжу армії США.

Експерт визначив стан армії-агресора.

Солдати „самопроголошених республік“ – по суті, гарматне м'ясо, яке максимально використовується на Донбасі для зменшення втрат регулярної армії. Вони озброєні гвинтівками часів Другої світової війни. Немотивовані та погано забезпечені, вони мають дуже сумнівні наступальні можливості.

Кадри вці використовуються як блокуючі сили для запобігання відступу – така місія була у підрозділів НКВД під час Другої світової війни.

Російські танки дуже погано показали себе під час першої фази війни. Росія відмовилася від танкових атак і віддала перевагу більш безпечним для себе обстрілам з далекобійних гармат, з обмеженими піхотними і моторизованими атаками своїх виснажених і різно-рідних частин.

Донецьк і Луганськ стали помилкою для Путіна, тому що окупація цих територій не перешкоджає надходженню західної зброї та боєприпасів в Україну, збільшенню чисельності та бойових можливостей української армії. Російське військо витрачає тисячі життів, поступово, в стилі Першої світової війни, наступаючи на територію, яка не має реальної стратегічної цінності, резюмує експерт.

Міністр оборони України Олексій Резніков назвав три базові сценарії закінчення війни в Україні. Перший сценарій буде приблизно такий самий, як звучить „добра воля росіян“, яка була ними оголошена, коли вони тікали з Київщини, Чернігівщини, Сумщини та острова Зміїний. Капітуляційних домовленостей не буде.

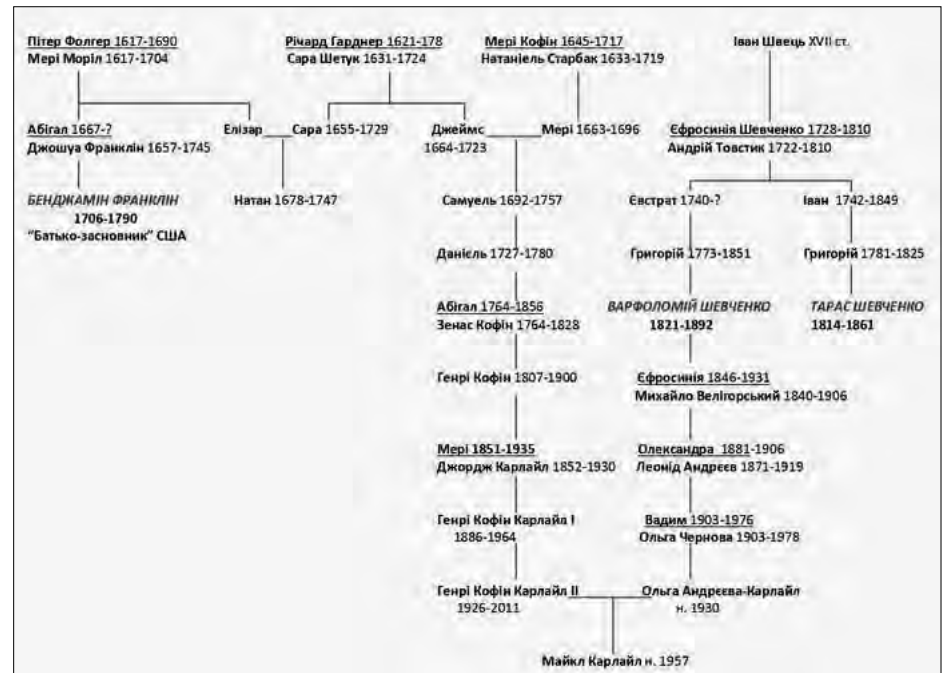
Другим сценарієм може бути поступова „війна ресурсів“. Однак ефекту в цьому випадку Україна зможе досягти лише у разі, якщо використовуватиме сучасні технології. Росія має більше людей, більше територій, танків, літаків, але воно все несучасне, стародавнє, і в такій війні вони не зможуть допомагати. Якщо Україна буде використовувати сучасні технології і завдавати ударів по російській стороні, по найбільш болючих точках, тоді точно Україна перемає.

Третім варіантом є розвал Російської федерації внаслідок війни в Україні на декілька різних суб'єктів: Татарстан, Башкортостан, інші на сході.

Війна може закінчитися перемогою України раптово, якщо Путін помре й тоді „Кремль почне торгівлю із Заходом за скасування санкцій, супроводжуючи її виведенням військ.

ІСТОРІЯ

Нащадки Шевченка в США

Родовід Шевченків пов'язаний з родоводом Бенджаміна Франкліна через американські родини Гарднерів і Фолгерів.

Костянтин Андрієнко

11 червня виповнилося 130 років від дня смерті Варфоломія Шевченка (1891-1892), троюрідного брата Тараса Шевченка, організатора та фундатора меморіалу Кобзаря на Чернечій горі у Каневі.

Прапраправнучка В. Шевченка – Ольга Андреева-Карлайл, народжена 1930 року, мисткиня, журналістка і письменниця проживає у Сан-Франциско. О. Карлайл була дружиною Генрі Карлайля (1921-2011), американського письменника, борця з цензурою, у 1976 році голови американського ПЕН-Центру (PEN American Center).

Предки Бенджаміна Франкліна, одного з батьків-засновників США і Генрі Карлайля – Старбаки і Кофіни, китобої з острова Нантакет, героїчно освоювали атлантичне узбережжя молодій американській державі. В часи російсько-української війни, саме США стали найактивнішими союзниками України у захисті її суверенітету, який був задекларований і збережений з 1921 року Дер-

жавним центром УНР в екзилі, який після Другої світової війни знаходився у Філадельфії, першій столиці США.

У повісті „Прогулянка із задоволенням і не без моралі“ (1857) Т. Шевченко в одному з епізодів, симпатизуючи американським республіканцям, згадає „великого Франкліна“.

Генрі Карлайл своїм шлюбом з Ольгою „зв'язав“ родовід Шевченків з американськими родинами Гарднерів і Фолгерів. Б. Франклін по материнській лінії також належав до родини Фолгерів, а через її брата – до Гарднерів. Майкл, син Ольги і Генрі, приходиться правнуком Мері Кофін (1851-1935), прадід якої Даніель Гарднер (1727-1780) був внучатим племінником Натана Гарднера (1678-1747) – двоюрідного брата Б. Франкліна.

Нащадки Варфоломія Шевченка в культурному просторі Франції і США. „Тарасова гора: люди і події“. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції до 160-річчя повернення Тараса Шевченка в Україну. (Канів, 21.05.2021)

Батури́нські сторінки життя Андрія Розумовського

Юлія Фурсова

Гетьманська столиця Батурин потрапила на жертвний вівтар виступу гетьмана Івана Мазепи проти Москви восени 1708 року. Місто щент зруйнували російські війська. Але гетьман Кирило Розумовський добре розумів, що Батурин був символом боротьби українців за власну незалежну державу. Наслідком системної роботи гетьманського уряду стало повернення Батурина статусу столиці впродовж 1750-1764 років. Саме з Батурина Кирило Розумовський керував державою, зробивши спробу відродити її у повній самостійності.

У 1764 році після скасування гетьманського устрою, Кирило Розумовський змушений був залишити Україну. Проте до Батурина він

Портрет Андрія Розумовського. Австрійський художник Йоганн Лампі, XIX ст. Музей історії мистецтв. Відень.

(Закінчення на стор. 15)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Андрій Нинка
Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800
Fax (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com
Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 • Fax (973) 644-9510 E-mail advertising@ukrweekly.com
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або його видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Настав час проголошення Патріархату **Більше розголосу про злочини Московії**

7-15 липня проходив у Перемишлі Синод єпископів Української католицької церкви (УКЦ). Такий Синод відбувається щороку, переважно в Україні. Війна перенесла його у цьому році з Києва до Польщі. Синод розглядає найважливіші церковні питання. Я належу до УКЦ. Як на мою думку, найбільше на Синоді потрібно духу Патріарха Йосифа Сліпого, який у 1970 році почав складати своє „Завіщання“, що завершив 1981 року в Римі. У ньому є такі слова: „Тому й сьогодні, коли стали відомі таємні документи про контакти між Апостольською Римською столицею і Московською патріархією, документи, що мають характер присуду смерті для Української церкви, а водночас докірливо вдаряють в саму Вселенську Христову церкву, очолену Наступником св. Апостола Петра, ще раз благаю, наказую і заповідаю тобі, моє духовне стадо: ви, дорогі мої брати і сестри, зрозуміли мої слова і як добрі діти своєї Церкви почали молитись за свого Патріарха, наодинці і спільно на Святій Літургії. Молитвою виявили ви вашу зрілу християнську свідомість, бо молитва – це насамперед вислів повної довіри до Божої помочі і непохитної віри в те, що Могутній Господь здійснить те, про що Його невпинно просимо. Чи не наказав нам Христос просити і молитися? Чи не обіцяв нам виконати наші довірливі прохання? Він же сказав: „Просіть, і дасться вам, шукайте, і знайдете, стукайте, і відчиниться вам“ (Мт. 8, 7)“

Після свого ув'язнення Патріарх

Йосиф перший підніс на Вселенському соборі і протягом 20 літ подовжував справу Патріархату постійно. Ватикан збувався цієї невідомої „проблеми“ переважно мовчанкою. До себе Ватикан приєднував деяких наших владик, мабуть найбільших слабодухів Владик Сенишина та Горняка. Надумали вони саме аргумент-відсіч, тобто, щоби був Патріархат потрібний території, а наша Церква у катакомбах та на розсіянні і без території.

Патріарх Йосиф відійшов у вічність у 1984 році. Прийшли нові верховні архієпископи, далеко менш заслужені та хоробрі, ніж Йосиф Сліпий. Прийшла врешті і незалежність, і Церква вийшла з катакомб і вже посіла жадану територію. Навіть збудували собор у столиці тієї території і назвали Патріаршим.

Можна прочитати постанови щорічних синодів, можна знайти постанови про підготовку патріархального процесу, але немає постанови проголошення Патріархату і подання остаточного прохання до Вселенської столиці про Патріархат УКЦ.

Сьогодні маємо знов нагоду. Хіба будемо зволікати, мовляв йде війна?

Отже, не зволікаймо довше. Синод має внести постанову проголошення Патріархату і направлення листа до Вселенської столиці, стверджуючи однотайність членів Синоду про Патріархат та прохаючи Апостольського благословення.

Аскольд Лозинський,
Нью-Йорк

Створіння страждають від війни

Собаки є ангелами, яких Бог посилає нам як охоронців. Щоб ми самі себе охороняли від нас, власної гріховності, себто були добрішими. Кіт, котрий вже протягом 11 років є частиною нашої дружньої родини, не може замінити собаку, хоча і намагається. Протягом 2018-2019 років мені довелося працювати юристом на так званій лінії розмежування в Донбасі. Постійно мешкав в Лисичанську, який українські козаки заснували в 1710 році, як Лисичу Балку. Часто відвідував Станицю Луганську, Сіверськодоонецьк, Рубіжне, Краматорськ, Бахмут та Слов'янськ. Щоб потрапити додому, до Миколаєва, у Слов'янську я сідав на потяг „Костянтинівка – Одеса“, а вже з Одеси маршрутка довозила мене до Миколаєва.

Найважчими в цій дорозі, що тривала більше доби, були відвідини новенького залізничного вокзалу в Слов'янську. На відстані кількох метрів від центрального входу до вокзалу стоїть будка з внутрішньою електричною пічкою. Там випікали піріжки з м'ясом.

Коли я підійшов, щоб придбати піріжки перед дорогою, звідкись з тильної боку будки вибігло півтора десятки вуличних нічійх голодних песиків. Інтуїція їм підказала, що я не лише не боюсь собак, а й обов'язково нагодую їх піріжками. Скільки людей проходило повз піріжкову, купувало їжу протягом дня? Три-сотні чи більше. Як собаки виокре-

мили мене, не знаю. Але справжній містичний контакт відбувся через три місяці, коли я долав аналогічний шлях і песики мене пізнали! Вони радісно гавкали, ніби зустріли старого друга. Може, їх ніхто, крім мене, не годував? Хоча в це важко повірити. Адже люди війни, які зачерпнули горя по самі вінця, повинні краще розуміти голодних собак.

Востаннє я годував псів зі Слов'янська через чотири місяці, коли норвезька програма правової допомоги закінчилась, і мені випало повернутись до Миколаєва. Те, що собаки мене знову впізнали, не виглядало якоюсь фантастикою. Коли я їх погодував, надійшла черга прощатись. Я чесно сказав їм, що навряд чи колись повернусь до Слов'янська і зробив помилку – подивився в очі псів. Очі були мокрими, собаки плакали. Чотиринні ангели зі Слов'янська розуміли українську мову на відміну від деяких місцевих псевдоаборигенів, що в 2014 році вітали російську банду підполковника Гірка. Справжній друг завжди зрозуміє твою мову, навіть коли не може говорити як людина!

Тепер, як тільки чую в новинах слово „Слов'янськ“, вимикаю телевизор. Позаяк бачу перед собою очі собак, що мовчки плачуть від безсилля й відчуваю, як мої очі опиняються „на мокрому місці“.

Ян Чарнецький,
Миколаїв

Прошу і вмовляю звертатись до засобів масової інформації в США друкувати правду про злочини Московії всіх століть існування проти українського народу та інших народів! Треба відкривати правду – хто такі московити. Політика Москва підсадила свій власний народ на водку та наркотики. Понад 100 мільйонів алкоголіків та наркоманів, які з водкою народжуються, з водкою виростають, з водкою живуть. Щодня кожен випиває 2-3 літри водки, а спиртне розчиняє клітини головного мозку й спричиняє шизофренію, жорстокість і насильство один над одним – це норма в тій п'яній Московії. Той нарід не здатний розуміти, що треба поважати інші народи та інші країни, він не здатний щось створювати, але лиш руйнувати,

красти, вбивати, брехати, знущатись, принижувати, грабувати!

Дуже дивно, що всі країни світу, які пішли далеко вперед і є сильніші, бояться образити, чи хоч слово сказати проти прогнившої Московії. Бояться об'єднатись та відібрати всю ту Сибір та всі ті надра, які один терорист використовує для одного себе, відібрати свої ж території, які той терорист загарбує?

Прошу писати у всі газети та журнали, не боятись Московії, переконувати всі східні країни об'єднатись в НАТО-Схід та визволити весь світ від наркотичної залежності, що розповзлась з Московії! Більше розголосу про злочини проти України!

Щиро дякую!

Надія Гінтон,
Грінвіл, Савт Каролайна

Праця „Просвіти“ у воєнний час

Група слухачів курсів української мови у львівській „Просвіті“.

У час жорстокої війни в Україні просвітяни не тільки беруть активну участь в обороні своєї батьківщини, але також дають величезну поміч біженцям зі знищених частин України та вшановують пам'ять українських полководців з минулих часів.

Голова Львівської обласної „Просвіти“ Ярослав Пітко повідомляє про проведення безкоштовних курсів української мови під заголовком „Спілкуйся українською!“

Викладачами є фахівці катедри української мови Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнології ім. Ст. Іжницького. Вони полегшують перехід на спілкування українською мовою, доповнюють словниковий запас слів та ознайомлюють з історією та культурою українського наро-

ду. Обов'язковою частиною кожного заняття є живе спілкування.

Іван Ветров, голова обласної „Просвіти“ Рівненщини, повідомляє, що в Рівному просвітяни, освітяни, бібліотекарі, краєзнавці і пластуни 14 червня відзначили 130-річчя від дня народження Володимира Оскілки – отамана, полководця, уродженця села Городок. Вони зібралися в Рівненській обласній універсальній науковій бібліотеці, щоб ушанувати командувача Північної групи військ Директорії, яка складалась зі 40 тис. бійців. В. Оскілко вів боротьбу за незалежність молодої Української держави і є прикладом для сучасних бійців, які виборюють вільну долю для свого народу.

Віра Боднарчук
Норт Порт, Флорида

Пластуни на відзначенні 130-річчя від дня народження Володимира Оскілки.

НОВИНИ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Підписали меморандум про співпрацю **Стипендія на честь воїна**

Команда „Razom for Ukraine“ та представники Українського католицького університету.

Український католицький університет та благодійний фонд „Разом для України“ 8 липня підписали меморандум про співпрацю і партнерство для взаємодії та спільної координації роботи задля підтримки й розвитку України. „Razom for Ukraine“ – найбільший американсько-український фонд, заснований у 2013 році на підтримку демократичних процесів, реформ та вільної України.

Підписання меморандуму відбулося за участі ректора УКУ о. Богдана Праха та віцепрезидентки організації „Razom for Ukraine“ Люби Шипович. Меморандум передбачає співпрацю у розвитку спільних ініціатив для забезпечення потребуючих верств населення, підтримки захисників і захисниць, у побудові сталих проєктів, а також для проведення навчань, зокрема для студентів УКУ по наданню серцево-легеневої реанімації. Також найближчим часом на терито-

рії університету за сприяння фонду буде встановлено два дефібрилятори.

Окрім того, співпраця передбачає взаємодію по психологічних консультаціях для внутрішньо переміщених осіб, координацію роботи щодо ветеранських ініціатив, реалізацію спільних культурно-освітніх ініціатив.

Ректор УКУ о. Богдан Прах сказав: „Коли нас більше на спільному фронті, коли ми навчимося співпрацювати, допомагати один одному, шукати спільні цілі й разом будемо відповідати на виклики, тоді ми швидше дійдемо до спільної мети – перемоги України. У волонтерській співпраці УКУ має різних партнерів. І нам дуже приємно, підписати меморандум про співпрацю з благодійним фондом „Разом для України“. У певних питаннях команда фонду є більш професійною, має велику мережу партнерів, і разом ми можемо багато зробити“.

Пресслужба УКУ

За ініціативи Бізнес-школи Українського католицького університету (УКУ) та родини воїна Олега Воробйова, відкриває іменний стипендіяльний фонд на його честь. Зробити пожертву можна за посиланням https://supporting.ucu.edu.ua/donate/?order=oleg_vorobyov.

О. Воробйов загинув на фронті 30 травня на війні з російським окупантом. Чин похорону відбувся у Гарнізонному храмі святих Петра і Павла. Відтак з О. Воробйовим та Андрієм Банахом прощалися на площі Ринок. Опісля похоронна процесія попрямувала до Личаківського кладовища, де воїнів поховали на полі почесних поховань.

О. Воробйов – учасник програми Master of Science in Technology Management Бізнес-школи УКУ, батько студентки УКУ Софії Воробйової, засновник курсу психологічної допо-

Олег Воробйов

моги для бійців антитерористичної операції „Щасливі разом“. У нього залишилися дружина Ольга, син Давид та донька Софія.

УКУ

Уляна Креховець малює ікони

ЛьВІВ. – Героїня проєкту „Малі історії великої війни“ – мисткиня Уляна Креховець, продовжуючи свою працю в Іконописній школі „Радруж“ Українського католицького університету, змогла допомогти великій кількості вимушених переселенців. Про це вона розповіла Любові Куртяк.

Під час війни я почала малювати мало не щодня іконографічні зарисовки про те, що відбувається. Це така своєрідна хроніка війни в іконах. Коли були такі жорстокі напади на Київ, написала в народній стилістиці ікону на склі „Богородиця Оранта“ з абсиди Софії Київської.

Пізніше почала робити графічні замальовки. Часто малювала в укрит-

ті. Брала з собою альбомчик і робила начерки маркерами: силуети, емоції, як люди виглядають в укритті, про що вони думають.

Дуже мене вразила одна ситуація, коли ми п'ять годин були в укритті в школі. Це було саме після обстрілу Яворова. Тоді дуже багато людей зійшло в укриття. Захотілося їх замалювати, записати, передати те, що відчувається в укриттях, навіть у відносно мирному місті.

21 березня вийшла на вулицю, дивлюся: вже комунальники працюють, оновлюють фарбування дорожнього паркану. Думаю, що сьогодні нам треба підняти голову, додати

(Закінчення на стор. 12)

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

2200 ROUTE 10,
PARSIPPANY, NJ 07054

WWW.UNAINC.ORG
800.253.9862

STAND WITH UKRAINE

NEW

LONG-TERM ANNUITY RATES

9 YEAR	4.65%*
7 YEAR	4.00%*
5 YEAR	3.50%*

* FIRST YEAR RATE. MINIMUM GUARANTEED RATE 2%
RATES SUBJECT TO CHANGE. NOT AVAILABLE IN ALL STATES.

У річницю...

(Закінчення зі стор. 4)

аби інші країни прийняли цю позицію також.

Врешті-решт, Польща виявилася країною, яка надзвичайно гостинно прийняла пару мільйонів українських біженців. Поляки виявили до українців величезну симпатію та підтримку.

Навіть кола націоналістів, для яких проблема Волинської різанини й досі є надзвичайно важливою, відверто симпатизують українській боротьбі проти Росії, а влада робить усе, щоб мобілізувати громадську думку на підтримку України. Тому колишні українські історичні демагоги вже не нападають на Польщу, або тому що змінили власну думку, або тому що не бачать внутрішньополітичної доцільності в антипольських випадках – адже симпатія українців до поляків і Польщі, завжди висока, нині просто величезна. Найкращим доказом може бути рекордно позитивне ставлення українців до Президента Анджея Дуди, який є лідером симпатій українців до іноземних політиків.

Україна також зробила позитивний історичний жест щодо Польщі – відкрила важливі для польської історичної пам'яті леві на польському військовому цвинтарі у Львові, які кілька років стояли там у картонних коробках. Вона також оголосила про намір зняття заборони на ексгумації.

Загалом війна переоцінила багато поглядів на сусіда в польських та українських публічних дебатах і змусила всіх усвідомити, що в політиці питання минулого не можуть домінувати над викликами сьогодення, особливо над захистом України від екзистенційної загрози, якою є Росія.

Однак періоди внутрішньополітичного національного консенсусу рідко тривають довго. Історія все ще має потенціал обтяжити польсько-українські відносини в майбутньому, ускладнюючи політикам, особливо тим, хто звертається до правого електорату, проводити політику зближення між двома країнами.

Першим симптомом була жвава дискусія у Польщі про заяви Посла України в Берліні Андрія Мельника, який по-дилетантськи порівнював міжвоєнну Польщу з СРСР.

Варто сподіватися, що злочини Росії змусять обидва народи назавжди усвідомити, що є важливим, а що важливішим. Хочеться також спо-

діватися, що всі – і в Україні, і в Польщі – нарешті зрозуміють, що різне трактування історії не означає ворожнечу, не означає потурання злочинам минулого чи створення ґрунту для антиукраїнського союзу з Росією або антипольського союзу з Німеччиною (а лише кілька років тому такі трактування можна було зустріти навіть серед серйозних коментаторів).

Водночас необхідно подумати, як винести уроки з періоду 2014-2019 років та назавжди прибрати конфліктність історії.

Безперечно, найбільшим викликом буде вирішення проблеми Волинської різанини, яку в Україні називають „трагедією“ (зауважимо, що поляки часто протестують проти такої назви злочину, оскільки вони трактують поняття трагедії вужче – не стільки як щось жахливе, але як щось жакхливе, що сталося в результаті вироку долі, а не внаслідок свідомих дій людей). Тут проблема не в тому, що сталося майже 80 років тому, а в тому, як це подається сьогодні.

У Польщі часто не розуміють, що УПА в українській пам'яті є не стільки антипольською силою, як радше живою традицією опору проти Росії.

Зрештою, величезна частка родин у Західній Україні мала когось в УПА, тому з політичного погляду важко уявити, щоб українські політики виправдали сподівання багатьох поляків і колективно засудили УПА як формацію, запламовану злочинністю; тим паче що агресія Росії сприяла поширенню винятково позитивного образу діяльності УПА також на інші частини України.

Можна, однак, уявити собі принаймні засудження тих командирів УПА, котрі, як Дмитро Клячківський, були ініціаторами та головними виконавцями етнічних чисток, замість того, щоб Верховна рада вшанувала цих людей і толерувала їхні пам'ятники. Можна також уявити собі поправку до закону про декомунізацію, вже обіцяну П. Порошенком, аби змінити норму, що забороняє сумніватися у сенсі діяльності УПА та невинності її воєнків.

Це явно сприйматиметься як сигнал готовності Києва заспокоїти занепокоєння поляків. Це полегшило б польській владі спроби пояснити полякам, чому УПА залишається важливою складовою української національної пам'яті, чому упівські традиції, такі як вітання „Слава Україні!“ чи пісня „Зродились ми великої години“, стали частиною загальноукраїнської культури чи гимном українського війська, і чому культ УПА не має нічого спільного зі схваленням її антипольських дій.

На практичному рівні для вирішення суперечки щодо трактування Волині доцільно було б відновити

професійний історичний діалог під егідою обох країн. Це можна зробити, наприклад, за допомогою Центру діалогу Юліуша Мєрошевського, інституції, створеної законом Сейму, ухваленим кілька днів тому, основною діяльністю якої буде ведення та підтримка діалогу, зокрема інтелектуального, між поляками та українцями.

Перш за все, необхідно обговорити критерії оцінки подій минулого, цінності, на основі яких ми маємо про них судити, а потім вироблені таким чином спільні рекомендації використовувати для всебічної характеристики найконфліктніших питань, таких як гайдамачина, польсько-українська війна за Львів і Галичину 1918-1919 рр., становище українців у міжвоєнній Польщі, Волинська різанина чи антиукраїнська діяльність польського підпілля у східній частині сучасної Польщі та післявоєнні депортації українців.

Водночас було б корисно переглянути навчальні програми з історії та літератури в обох країнах, щоб вони більше враховували знання про сусідню країну та, наскільки це можливо, забезпечували збалансоване тлумачення або принаймні показували бачення іншої нації у випадку найбільш суперечливих аспектів минулого.

При цьому також варто було б пропагувати позитивні аспекти співіснування двох народів у минулому – їх було незліченно, але вони невідомі широкому загалу або щезають в уяві на тлі різних сюжетів „важкої історії“.

Безсумнівно, політики та високопосадовці обох країн повинні усвідомлювати, що історія поляків та

українців, минуле Польщі та України, медіапростір Польщі та України переплетені настільки, що стосовно багатьох історичних епох важко говорити про національну історію лише поляків чи лише українців.

Отже, державні вшанування пам'яті чи історичні інтерпретації, які просуває держава, повинні враховувати це й здійснюватися в консультаціях з професійними істориками, які розуміють вразливість сусіда. Тимчасом досі ми часто без рефлексій повторювали націоналістичні історіографічні стереотипи.

Нарешті, варто обом країнам інвестувати у навчання мови сусіднього народу. У Польщі російську мову все ще вивчають у багатьох школах як другу іноземну мову – після англійської, хоча її престиж, статус і придатність у найближчі роки лише впадуть.

Освітня пропозиція повинна бути збагачена українською мовою, бо саме з Україною, а не з Росією, пов'язане майбутнє Польщі. Так само в Україні варто було б масово запроваджувати польську мову як другу іноземну.

Зараз це, як правило, німецька чи французька, незважаючи на потребу незрівнянно більших зусиль і ресурсів для оволодіння цими мовами, і, ймовірно, меншу користь в них у майбутньому. А знати мову свого сусіда завжди варто.

Цей перелік, звісно, не повний, але варто якнайшвидше почати його реалізувати. Зробімо це, якщо хочемо використати історичний момент та забезпечити майбутнє обох суверенних держав у тісному союзі одне з одним.

UKRAINIAN FCU WE START & END WITH U

Offering a Full Line of
PERSONAL & BUSINESS FINANCIAL SERVICES!
ПЕРСОНАЛЬНІ ТА БІЗНЕСОВІ ФІНАНСОВІ ПОСЛУГИ

- Checking accounts / Чекові рахунки
- Savings accounts / Ощадні рахунки
- IRA & Share Certificates / Сертифікати
- Loans / Позики
- Mortgages / Кредити на Недрухомість
- VISA® Credit & Debit Cards / Платіжні Картки VISA®
- Online & Mobile Banking / Онлайн і мобільний банкінг

Nationwide Access
Members have access to 30,000 no-fee ATMs and 5,000 Shared Branches nationwide through CO-OP network

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА**

ROCHESTER, NY | AMHERST, NY | BOSTON, MA | BUFFALO, NY | CHARLOTTE, NC
CITRUS HEIGHTS, CA | FEDERAL WAY, WA | PARMA, OH | PORTLAND, OR
RANCHO CORDOVA, CA | SYRACUSE, NY | VANCOUVER, WA | WEBSTER, NY

ukrainianfcu.org

FEDERALLY INSURED BY NCUA

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

ПОВІДОМЛЕННЯ для членів 76-го Відділу УНСоюзу

З днем 1 липня 2022 року обов'язки секретаря
76-го Відділу УНСоюзу перебрала нова секретарка -

Анна Козюпа

Просимо всіх членів відділу звертатися в усіх справах членства
та життєвого страхування в УНСоюзі на адресу:

Anna Koziupa
26 Summit Ave
Cedar Knolls, NJ 07927
973-984-9132 • akoziupa@outlook.com

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

**ВІДКРИЙТЕ ПЕНСІЙНИЙ РАХУНОК,
ЩОБ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СВОЄ МАЙБУТНЄ.**

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by full faith and credit of the United States Government.
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

КЕРГОНКСОН:
6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: (845) 626-2938
Fax: (845) 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: (516) 565-2393
Fax: (516) 565-2097

АСТОРИЯ:
32-01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: (718) 626-0506
Fax: (718) 626-0458

ЛІНДЕНГІРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: (631) 867-5990
Fax: (631) 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть:
безкоштовно: 1-888-SELFREL

*APY - Відсотки у річному відношенні з нарахованою дивідендою. Дивіденда - 2.70% нарахована денно, може бути змінена без попередження. Відсоткові ставки діють з 6/28/2022.

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Хор „Гомін“ заснував Яценко

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Вулиця Василя Жуковського тягнеться від Голосіївського проспекту через вулицю Васильківську до вулиці Краматорської. В 1977 році цю вулицю було названо на честь російського поета Василя Жуковського. Під час голосування на порталі „Київ цифровий“ було обрано три потенційні назви для перейменування (за кількістю голосів): Данте Аліґ'єрі, Авраама Лінкольна та Леопольда Яценка. Бажано, щоб вулиця отримала ім'я видатного музикознавця, фолкльориста, хорового диригента, композитора та керівника хору „Гомін“ Леопольда Яценка. – вважають науковці, краєзнавці та щирі патріоти рідного міста.

Л. Яценко зі своєю родиною проживав понад 50 років саме на цій вулиці. В 1989 році вперше від часів Української революції публічно пролунав Гімн „Ще не вмерла Україна“ – його виконав саме хор „Гомін“ Л. Яценка. Він диригував своїм хором за допомогою сопілки, без якої цього геніяльного чоловіка неможливо було уявити. У 1980-ті роки бурхливого національного відродження хор співав патріотичні пісні, колядки, щедрівки, гаївки та веснянки на всіх народних святкуваннях. Л. Яценко народився в Києві 2 червня 1928 року, навчався в Київській консерваторії, закінчив аспірантуру Інституту мистецтвознавства, фолкльору та етнології АН УРСР, де працював у наступні роки. Захистив кандидатську дисертацію „Українське народне багатоголосся“.

У 1968 році разом з дружиною Лідією Орел Яценко колективного листа до ЦК КПРС проти закритих судових процесів над політ'язнями та переслідування інтелігенції, за що подружжя звільнили з роботи. В 1969 році мистець створив хор „Гомін“, який відроджував у Києві народні свята та звичаї й виконував майже виключно українські народні пісні. Ніна Матвієнко, Надія Світлична, Алла Горська, Лідія Орел, Оксана Мешко та багато інших свідомих українців і українок відвідували його

Леопольд Яценко

репетиції. Хор закрили за два роки як „націоналістичний“, а самого Л. Яценка виключили з Спілки композиторів. Перебуваючи в опалі, мистець завідував дитячим сектором при Будинку композиторів України, керував фолкльорним ансамблем, навіть працював маляром на заводі і теслярем у радгоспі. У 1984 році Л. Яценко організував етнографічний хор, якому згодом повернули назву „Гомін“. Хор першим у Києві виконав „Боже Великий, Єдиний“, „Ой, у лузі червона калина“, „Ще не вмерла Україна“ та інші патріотичні пісні. У 1989 році Л. Яценко був поновлений у Спілці композиторів України і став згодом лавреатом Державної премії України ім. Тараса Шевченка та премії ім. Павла Чубинського. Автор книг „Українські народні романси“, „Буковинські народні пісні“, „Григорій Верьовка (нарис про життя і творчість)“, „Державна заслужена капела бандуристів Української РСР“ та інших. До свого 85-річчя Л. Яценко підготував унікальну книгу, де зібрав понад 350 українських народних пісень у власній обробці з репертуару „Гомону“ та свої твори – пісні, романси, кантати. За браком коштів книга за життя мистця не побачила свого читача. Але роботу над нею продовжила дружина Л. Орел. 2 квітня 2016 року він помер. Але його дітище – легендарний вже хор „Гомін“ живе, продовжуючи славні традиції просвітництва, започатковані видатним мистцем-подвижником. Хор, який носить ім'я свого засновника і багаторічного керівника Л. Яценка.

Польовий офіс ООН

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Польовий офіс Регіонального управління ООН з координації гуманітарних справ міжнародна організація розгорнула у Кропивницькому в травні. Представник керівника управління Володимир Кісіль розповів, що їхнє головне завдання – координація гуманітарної допомоги, яка надходить від міжнародних і організацій.

Більшість переміщених осіб розселені на території області у приватні будинки, яких у сільській глибинці залишалось досі чимало вільних –

господарі і їхні нащадки померли чи виїхали у місто. Тепер ці хати відремонтовано, місцеві мешканці подбали про облаштування. Представники ООН уже побували майже у 20 громадах краю, інспектуючи, яка гуманітарна допомога необхідніша.

Організація ООН пропонує людям фінансову допомогу. Переселенці можуть отримати щомісяця 2,200 грн на кожну особу, включаючи дітей. Така допомога розрахована на три місяці. Після цього строку, залежно від ситуації, вона буде переглядатися. Нині їй надання та інші проекти лише набирають обертів.

Зібрали гроші для воїна-земляка

Випускники колегіуму. (Фото із Фейсбуку)

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Випускники Олександрійського колегіуму своєрідно відзначили свій випуск: вони вирішили зібрати кошти для воїна, їхнього земляка, який закінчив цей же навчальний заклад шість років тому. Юнак отримав уламкове поранення і перебував у шпиталі, його спорядження згоріло під час бою.

Збір на нове спорядження влаштували під час урочистостей з нагоди отримання атестатів. Зібрали майже 10 тис. грн. Його колишня класна керівниця особисто передала гроші Владиславу (так звали воїна-олександрійця), який на добу приїхав додому після шпиталю. Військовий знов вирушив в одну з найгарячіших точок – звільняти Харківщину.

Бібліотека допомагає захисникам і біженцям

Олександр Вівчарик

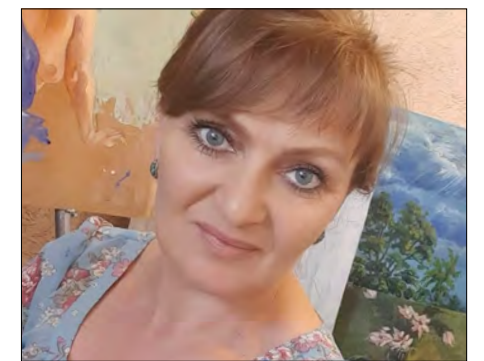
СМІЛА, Черкаська область. – 3 25 червня у центральній міській бібліотеці ім. Олени Журливої триває благодійна виставка-продаж 30 картин місцевої художниці, викладачки образотворчого мистецтва місцевої школи Ольги Теплової. Виставку організовано в рамках проекту „Культурний фронт“. Виручені з продажу картин кошти підуть на допомогу українським захисникам.

Роботи різних років написання і різної тематики: від пейзажів і натюрмортів до автопортретів й урбаністичних мотивів, коштують від 450 до 1,650 грн. Картину „Парк“ придбав собі саме міський парк культури та відпочинку.

П'ять картин придбав міський виконавчий комітет. Як повідомив його голова Андрій Бондаренко: „Завдяки Ользі Тепловій ми змогли заправити автомобіль дизельним паливом для поїздки в Харківську область, куди відвезли необхідну допомогу для війська“.

На презентації О. Теплова закликала інших художників, мистців, музикантів міста наслідувати її приклад і брати участь у культурно-мистецьких заходах на підтримку армії.

Міська бібліотека з початку війни активно сприяє гуртуванню смілян, допомагає біженцям, фронту, займається з дітьми переселенців. Відома в Смілі тренерка міжнародного класу з

Художниця Ольга Теплова

фітнесу, реабілітолог Оксана Приходько проводить для дітей з внутрішньо переміщених родин й активних відвідувачів книгозбірні уроки здоров'я.

Бібліотеку Сміли відібрано для участі в проекті „ВільноХаб“, який здійснює програма „Мріємо та діємо“ за фінансової підтримки Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) та IREX у партнерстві з „Будуємо Україну разом“, Центром „Розвиток корпоративної соціальної відповідальності“ (CSR Ukraine), „Making Cents International“ (MCI), Міжнародним республіканським інститутом (IRI) та „Zinc Network“ і за підтримки Міністерства культури та інформаційної політики України. Проект націлений на підсилення спроможності організацій та установ у громадах надавати послуги для різних груп молоді, в тому числі внутрішньо переміщених осіб.

Допомога для фронту, яку відправили завдяки Ользі Тепловій. (Фото: Олександр Вівчарик)

НОВІ ВИДАННЯ

Філателістична краса і велич України на шляху до Перемоги

Анатолій Чабан

Лев Хмельковський. „Краса і велич України. Спроба філателістичного дослідження“. Львів. „Свічадо“. 2022. 272 стор.

У вінку багатогранного творчого доробку відомого публіциста, письменника, перекладача, громадського діяча, нині одного із редакторів газети „Свобода“ Левка Хмельковського з'явилася ще одна яскрава стрічка – нещодавно вийшла друком його книга „Краса і велич України“. Як він сам її визначає – це „спроба філателістичного дослідження“. Книга переконує читачів, що колекції поштових марок дають нагоду не тільки вивчати історію пошти, знайомлять з видатними подіями та особистостями, а й відкривають красу рідної землі. Історія, споруди і пам'ятники, мальовнича природа України постають у філателістичних мініатюрах, які поширюються на весь світ. Саме цим відзначається актуальність і значимість запропонованого масовому читачеві видання.

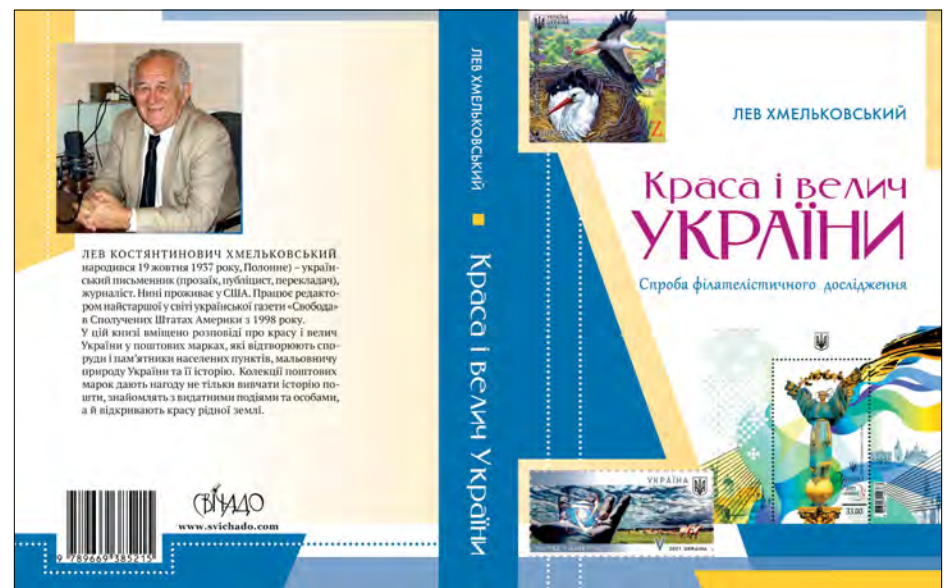
Однак варто виділити і ще ряд достоїнств цієї книги. Насамперед, її історизм, адже автор дає детальний історичний опис тої чи іншої події, особистості, архітектурної споруди, які зображені на поштовій марці, у

книзі у цьому сенсі достойно представлений кожен регіон України. Безумовно і український Крим, і Донецька та Луганська області. Саме тому провідною темою видання є утвердження ідеї україноцентризму, соборності України, через аналіз зображень філателістичних українських мініатюрних шедеврів історії і сучасності України.

У книзі приведені унікальні дані, які маловідомі широкому загалу, зокрема, про відкриття у Вінниці першого в Україні музею української марки ім. Якова Балабана, який за оцінками фахівців є чи найбільшою колекцією українських марок у світі. Цікавими є також особисті враження автора від перебування і історичних місць України, які зображені на марках.

Книга добре ілюстрована, що є дуже важливим для таких видань. Тут відчувається досвідчена рука автора, філателіста із багаторічним досвідом, а також фахівців львівського видавництва „Свічадо“, завдяки яким книга прийшла до читачів – літературного редактора Миколи Яніва та авторки художнього оформлення Тетяни Світик.

Книга Л. Хмельковського не значна за розміром, однак проведений глибокий і всебічний аналіз філателістичної спадщини України, висвітлення історії України, видатних її

постатей, подій, мальовничої природи краю переконує всіх нас, що ми маємо особливе видання, яке гідно вносить своє слово у мало досліджену проблематику. Отже можна сміливо констатувати: спроба вдалася.

Книга „Краса і велич України“ підписана до друку у грудні минулого року далеко до початку повномасштабного військового вторгнення Росії в Україну, тому цілком зрозумілим, що окремі події на філателістичній ниві сучасності не ввійшли до її описів. Зокрема, рекордні черги за поштових марок з побажанням українських воїнів від острова Зміїний,

зображення зруйнованої „Мрії“, про відкриття української філателістичної лінії у торговій мережі Амазон у США тощо. Однак запропонована масовому читачеві книга працює на Перемогу України в україно-російській війні, оскільки утверджує дух України, її історичну державницьку тяглість, незгасний патріотизм, що відтворений і філателістичних мініатюрах, які крокують усім світом.

Вдячний читач Анатолій Чабан – доктор історичних наук, професор Черкаського національного університету ім. Богдана Хмельницького.

Російська армія...

(Закінчення зі стор. 4)

ною помилкою. Адже Володимир Путін досі не відмовився від своєї головної мети – капітуляції України і встановлення там маріонеткового проросійського уряду, або приєднання України до Росії. Навіть якщо російські війська в наступні два місяці зможуть зайняти Краматорськ і Слов'янськ і окупувати всю Донецьку область, але при цьому не розіб'ють українські війська, що протистоять їм (а так напевно і буде), це анітрохи не наблизить їх до стратегічної мети. Для її досягнення довелося б ще раз наступати на Київ або, розпочавши наступ із херсонсько-бериславського плацдарму, намагатися захопити Миколаїв, щоб потім розпочати наступ на Одесу.

Наступ з метою повного витіснення українських військ з території Луганської та Донецької областей мав би сенс лише в тому випадку, якби після цього у Кремлі плянували досягти довгострокового перемир'я на позиціях, що займаються сторонами. Не виключено, що саме таке враження Путін прагне створити в Україні та її західних партнерів, насамперед у налаштованих на компроміс лідерів Німеччини, Франції та Італії.

„Всі повинні знати, що ми за великим рахунком серйозно поки що нічого і не починали“, – заявив В. Путін 7 липня.

Оце здорово! За оцінкою Офісу президента України, російська регулярна армія втратила за перші 132 дні війни 36 тисяч убитими, а російські приватні військові компанії – до 12 тисяч. Крім того, війська ДНР та ЛНР могли втратити вбитими 15-20 тисяч людей. Незалежно підтверди-

ти всі ці оцінки в оперативному режимі неможливо, але не викликає сумніву, що російські втрати в ході війни проти України склали десятки тисяч убитими і вже перевищили радянські втрати під час війни в Афганістані. Якщо зараз російські війська втрачають до 10 тис. убитими на місяць, то що буде після того, як вони, за словами В. Путіна, „почнуть всерйоз“ воювати в Україні? Невже втрати російської армії зростуть до 100 тис. на місяць? А втрати мирного населення України, які вже обчислюються десятками тисяч осіб, обчислюватимуться сотнями тисяч?

Тим часом „перемога“ біля Севєродонецька та Лисичанська вже призвела до ґрунтового виснаження російської армії. Сам Путін змушений був заявити, що військам, які брали участь у боях на Луганщині, необхідно надати відпочинок. А російське Міністерство оборони оголосило про оперативну павзу у бойових діях в Україні та про проведення заходів щодо поповнення бойових можливостей військ. На фронт в Україні перекинуто війська, які раніше стояли під Мурманськом, а також поповнення з нещодавно мобілізованих і майже без бойової підготовки з'єднань. Зрозуміло, що у наступні тижні російська армія не зможе наступати з тією ж інтенсивністю, якою вона наступала останні два місяці.

Користуючись вимушеною павзою у бойових діях, В. Путін дорікнув Заходу в готовності воювати з Росією „до останнього українця“. „Ми не відмовляємось і від мирних переговорів, але ті, хто відмовляється, повинні знати, що чим далі, тим складніше їм буде з нами домовлятися“, – заявив він.

Однак ні в Києві, ні в Вашингтоні та Брюсселі немає ознак готовності

погодитись на російські умови „перемир'я“.

Результат війни вирішуватиметься не на Донбасі, а на півдні України, де готується великий контрнаступ ЗСУ. Такий контрнаступ був би безглуздим у Донбасі чи Харківській області, де густа міська забудова дозволяє успішно чинити опір і де в ході контрнаступу можна досягти лише тактичних успіхів, які не можуть суттєво вплинути на результат війни. Навпаки, степи Херсонщини та Запоріжжя створюють добрі умови для ведення маневреної боротьби, в якій українські війська перевершують російські. До того ж, зараз основні сили російських військ зосереджені на Донбасі, а херсонський напрямок виявився відносно ослабленим. Якщо українським військам вдасться розбити супротивника на херсонсько-бериславському плацдармі і форсувати Дніпро, вони

можуть завдати тяжкої поразки всьому південному російському угрупованню.

Але успіх українського контрнаступу цілком залежатиме від постачання Україні західних озброєнь. Зараз ЗСУ мають лише 11 РСЗВ HIMARS, а для успішного контрнаступу їх треба не менше сотні. Ще три HIMARS обіцяла поставити Німеччина, але й досі гальмує ці поставки під надуманими приводами, на кшталт відсутності таблиць для стрільяни. Тим часом вже поставлені Україні РСЗВ успішно вражають російські командні пункти та склади з боєприпасами, зменшуючи вогневу перевагу російської армії. Масові ж постачання новітніх РСЗВ та 155-міліметрової артилерії дозволять Україні переламати хід війни.

Переклад з російської мови: „Свобода“

Уляна Креховець...

(Закінчення зі стор. 8)

кольору і віри, якщо ми вже заявили на весь світ, хто ми, і як ми боремося.

Для мене художник, мистець в час війни – це той самий журналіст, який фіксує все явне, неявне, свідоме, несвідоме, все довкола. Тільки не словом, а зображенням. Я відчуваю, що коли ми переможемо, а ми обов'язково переможемо, то рисунки багатьох художників, які працюють і документують ці події і настрої, стануть добрими нагадуваннями, залишать слід у культурі та мистецтві.

Ми працюємо зі студентами УКУ і з людьми, які знайшли прихисток в університеті. Багато хто обирає анґела-охоронця. Ікона на склі – це дуже

добра мистецька терапія і зараз дуже потрібна. Зрештою, це добра практика намалювати, і видати, випустити ту агресію, що осіла всередині, проговорити-промалювати.

На одному майстер-класі були різні вікові категорії: від 6-річного хлопчика до 75-літньої бабусі. Ця бабуся була дуже стривожена і телефонувала в часі малярства до своєї колежанки в Гостомелі і просила її виходити з міста, тікати гуманітарним коридором. Через телефон було чути постріли і вибухи. Це було дуже страшно. Була також жінка з Бучі, яка не могла додзвонитися до своєї родини. Якісь такі життєві контрасти. Часом розумієш, що ти допомагаєш навіть чимось незначним, тут і тепер, часом, просто присутністю...

КОМЕРЦІЙНІ ПОЗИКИ НА ВАНТАЖІВКИ

Із нашими позиками
ваш бізнес набуде швидкого розвитку.

- »»» Низькі відсотки.
- »»» Швидкий та легкий процес.
- »»» Позики на вантажні причепи.
- »»» Гнучке фінансування для приватних підприємців та бізнесів.

Check current rates and apply online today at www.selfreliance.com/trucks or in person at any of our locations.

EQUAL OPPORTUNITY LENDER

Home Office: 2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622 773-328-7500	5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656	773-589-0077	734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106	973-373-7839	26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091	586-757-1980
	136 E. Illinois Ave. #100, Palatine, IL 60067	847-359-5911	558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306	201-795-4061	11756 Charest St., Hamtramck, MI 48212-3059	313-366-0055
	302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108	630-307-0079	60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981	973-887-2776	7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322	248-487-0330

НОВІ ВИДАННЯ

Український поет про острови вірогідності

Богуслав Сліверський,
Лодзь, Польща

Василь Лозинський – автор збірок поезій „Інша країна“ (Київ: Лоція, 2016), „Свято після дебошу“ (2010-2014), яка була відзначена премією на конкурсі видавництва „Смолоосип“. Поезія перекладена німецькою, шведською, польською, англійською, італійською, латвійською та російською мовами. Переклав на українську з німецької збірку оповідань Франца Кафки „Споглядання“ (Київ: Основи, 2012), а також упорядкував та переклав вибрані вірші Рона Вінклера під заголовком „Фрагментовані водойми“ з німецької (Тернопіль: Крок, 2015), „Чорний квадрат. Вибрані вірші“ Тадеуша Домбровського з польської (Чернівці: Meridian Czernowitz, 2013, у співавторстві). За освітою германіст, досліджує творчість Франца Кафки та її метапоетичний аспект. Живе та працює у Києві.

Богдан Задура здійснив прекрасний переклад збірки віршів українського поета, перекладача, автора численних есеїв, літературного критика Василя Лозинського, яка видана Державним видавничим інститутом у 2019 році під назвою „Свято після дебошу“.

У книжечці представлені також у плякатній стилістиці ілюстрації самого автора, що безсумнівно трапляється рідко.

Якби всі читали поезію, то мабуть світ був би інакший, а кожен з нас, може, був би більш вразливий на зміни, які відбуваються в рутині буденності нашого життя, в міжлюдських стосунках чи в нас самих.

Зміни, що стаються у світі, є причиною того, що в нас чимраз більше зростають розбуджені програмами нових технологій потреби, які кілька років тому соціолог Ян Щепанський назвав отічними, такими, що оточують і наповнюють наш щоденний побут прагненням здобути якісь матеріальні блага чи зайві цінності для покращення життя. У вірші „Мова програмування“, яким розпочинається книжечка, поет наводить нам незліченну кількість людських прагнень серед яких знайшлася у формі „жарту“ на з'їзді „Солідарності“ потреба, яку могла б замінити аплікація в сматфоні. Маючи таку аплікацію вистачило б тільки її попросити:

*почисти замість мене зуби,
розшнуруй замість мене взуття,
зніми його та розвалися
на ліжку в кімнаті з видом на океан,
знищ замість мене всі віруси на компі.
не купуй замість мене телевізора*

Зацікавлені педагоги знайдуть у цьому творі співвіднесеність до своїх прагнень чи турбот, бо до категорії осіб про спеціальні освітні потреби могли б зарахувати також поетів:

*Людино зі спеціальними потребами,
напиши ліпший вірш замість мене!*

Кожен із творів – це перлина, що виблискує даром спостереження автора, який кожним своїм віршем скеровує увагу на все, що відіграє в нашому житті вирішальну роль, бо ми насолоджуємося собою, не відписуючи на мейли.

Коли вирушає в Ляйпцігу на концерт електронної музики Марка Гаасо, реагує віршем на роботу охоронця, який забороняє комусь перехід через ворота з пляшкою української клясичної горілки,

*зате німецький охоронець повірить,
що українець,
щоб увійти на концерт, кількома ковтками
може випити
пляшку до дна або недопиту викинути
у смітник*

Поет має право нарікати на молоде покоління, мінімалістський та споживацький підхід до життя, притишувати голос чиєїсь совісті, коли, маючи відстрочення від військової служби, міг би підтри-

Василь Лозинський

мувати революцію на Майдані замість подорожувати по світу. Трохи його розумію, коли він пише:

*Встаю вранці і нагадую собі, що
потрібно щось записати, перш ніж
вийду з дому пообідати*

Як забуду зареєструватися в блозі, щоб вмістити вночі свій наступний запис, то вранці дружина отримує тривожне запитання, чи я не захворів, чи не сталося чогось поганого. Я визнаю істину Лозинському, що з писанням є

*як з музикою, чути її тільки тоді, коли настає
тиша, хоч не потребує стін, освітлення, ані парцелі.*

Мій сьогоднішній запис не є аналізою у стилі, що поет мав на увазі, оскільки він сам, утікаючи в метафори, ділиться з нами надією, що вони не знівелюють, не змиють з лиця його віршів. Кожен вірш як мікрорепортаж є феноменальним синтезом ситуативно зазнаних переживань як, наприклад, Майдан чи війна на Донбасі. Вважав, що коли всі читали відомості на своїх так званих телефонах, то не мусили вірити, що то:

*колись вважатиметься туризмом,
а рекламним девізом бюро подорожей буде
„Утікайте!“*

І все ж таки це сталося в реальності. Його співвітчизники змушені були утікати перед злочинницькою агресією здичавілих орд російської армії,

(Закінчення на стор. 16)

118 казок Людмили Бигич

Юлія Лискун

У книгарні серед розмаїття дитячої літератури одразу впаде у вічі веселий зайчик з великою капустиною на обкладинці „Мудрих казок“, які письменниця Людмила Бигич для онуків сама писала і сама малювала.

Казкарка мешкає у Кривому Розі. Перша книжечка, у яку ввійшли чотири казки під назвою „Незвичайні історії для дітей“, вийшла в США за підтримки місіонерського відділу „Велике доручення“ церкви Віфанія у Сакраменто. Пізніше вийшла наступна книжка „Незвичайні крильця“ в одному з видавництв Житомира. Водночас ще одна книжечка „Мудрі казки“ побачила світ, яку сьогодні можна побачити на полицях книгарень. У 2015 році спільно з сестрою (і вона казкарка-художниця) також у Житомирі видала книгу казок „Написали і намалювали сестри Миколайчук“ (це їхнє дівоче прізвище).

Письменниця і художниця Л. Бигич вже створила 118 своїх казок, написала декілька фантастичних опові-

дань, дописує містичну книгу про козаків. А шиє авторські ляльки, вишиває та плете.

Л. Бигич ілюструвала літературно-художній журнал „Люблю + Слово“, книги Миколи Колесника та Ганни Москаленко.

Уся родина Бигичів – це творчі обдаровані люди. Її батько, сільський музикант, грав віртуозно на трубі і керував духовою оркестрою. Сама вона родом із села Лучин Житомирської області.

Першу виставку картин Л. Бигич організувала разом із своєю сестрою Надією та художником Юрком Гудзем в Українському домі в Києві, й вона називалася „Зона полинових сновидінь“. А потім були виставки і в Києво-Печерській лаврі, персональна в міській галерії Кривого Рогу. Були виставки разом з донькою Анжеликою і сином Віталієм, котрі також стали художниками.

У Л. Бигич – близько 3,000 картин, які зберігаються в домашніх колекціях США, Швеції, Німеччини, Франції, Австрії та інших країн.

Вона малювала квіти і рослини, з

Книжка Людмили Бигич

якими виросла, які їй були знайомі з дитинства. Серед села, біля річки, зеленіла левада. Це було для неї особливе місце. Там цвіли навесні черемха та ліщина, а земля майоріла весняними синіми пролісками, червоним рясом, білими вітряницями та фіолетовими духмяними фіалками. Увесь вільний час дівчина перебувала серед квіткового розмаїття, при-

Людмила Бигич

дивлячись та милуючись різнокольоровими метеликами та бабками, жучками та іншими дивакуватими істотами, які населяли пагорб левади. Пізніше, уже в зрілі роки, цей нажитий багаж знань, безмежна любов до природи і підштовхнули її до малювання всього того, що вона бачила і серед чого виросла.

Кам'янець-Подільський

Батуринські...

(Закінчення зі стор. 6)

повертався при першій нагоді. З Батурином пов'язав своє життя і його син Андрій Розумовський, який народився 22 жовтня 1752 року в Глухові, що за 80 кілометрів від Батурина. У 24-річному віці Андрій приїздить до гетьманської столиці, щоб побути в сімейному колі. Знову до батьківської оселі його приводить доля у 1799 році. Довготривале перебування Андрія в Батурині дало йому можливість спілкуватися з батьком, близько познайомитися з традиціями народу, оглянути батуринську економію.

У 1803 році гетьман Кирило Розумовський помер. Андрій згідно батьківського заповіту став повноцінним власником батуринської економії та палацово-паркового ансамблю. З Відня він відправив співаків на службу в Воскресенську церкву, унісальницю батька.

Вже на схилі свого життя, у 1819 році, Андрій відвідав Батурина та познайомив дружину Константину зі своєю батьківщиною. Андрій оглядав стан справ суконної та свічкової мануфактури, кінного заводу.

Володів Батуринською економією

Надгробок гетьмана Кирила Розумовського. Скульптор Іван Мартос. (Фото 1930 року)

Андрій Розумовський до своєї смерті 1836 року, він був останнім господарем Батурина з роду Розумовських. Своєю дипломатичною та меценатською діяльністю Андрій вписав прізвище Розумовських в європейську історичну спадщину. А в Батурині до сьогодні є палацово-парковий ансамбль, власником якого він був впродовж свого життя.

Палацово-парковий ансамбль гетьмана Кирила Розумовського в Батурині. (Фото 2020 року)

Придбали...

(Закінчення зі стор. 3)

Габітов; заступник директора центру соціальної підтримки осіб з числа дітей-сиріт та дітей позбавлених батьківського піклування і внутрішньо переміщених осіб Іван Сподар.

Мешканці містечка, міська влада та всі соціальні служби Львова щиро

дякують Владикам Антонію та Даниїлу Зелінському і всім вірним УПЦ США за допомогу, яка сприяє покращенню побуту тимчасово переміщених осіб. У свою чергу керівництво Львівсько-Сокальської єпархії й надалі співпрацюватиме з УПЦ в США у напрямку допомоги потребуючим.

Прес-служба Львівсько-Сокальської єпархії

ХРИСТИНА БРОДИН
 Ліцензований Продавець
 Страхування Життя
CHRISTINE BRODYN
 Licensed Life Insurance Agent
 Ukrainian National Assn., Inc.
 187 Henshaw Ave.
 Springfield, NJ 07081
 Tel.: 973-376-1347

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
 Ліцензований продавець
 страхування життя
 Ukrainian National Assn., Inc.
 Tel.: 480-207-7070
 e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

Виставку...

(Закінчення зі стор. 3)

армії. Вони на конкретних прикладах демонструють, що криваві методи СРСР та Росії – ідентичні.

Раніше цю експозицію представляли 15 червня на Михайлівській площі в Києві. Нині ж виставку перевезли до Черкас. Надалі її плянують розмістити й в інших обласних центрах України та за її межами.

„Ми хочемо, щоб цю виставку побачили іноземні громадяни в країнах, які входили до колишнього Радянського Союзу. Я вважаю, що цьогоріч експозиція дуже актуальна, проте сподіваюсь, що вона користуватиметься популярністю і наступного року“, – розповів директор Архіву національної пам'яті Ігор Кулик.

Усі страшні події, які сталися після повномасштабного вторгнення Росії 24 лютого 2022 року, є продовженням геноциду проти українців, який чинив Радянський союз. Однією з причин повторення цих злочинів є їх забуття.

Перший заступник голови Черкаської обласної адміністрації Роман Карманнік зазначив, що ця виставка

допомагає пересвідчитися в тому, хто є нашим ворогом насправді: „На щастя, ні тоді, ні зараз, російській владі не вдається переломити український народ, знищити нашу державність. Зараз ми бачимо, що справжніх друзів у нас набагато більше, ніж ворожих сусідів. Думаю, надалі ми засвоїмо необхідні уроки, будемо свідомі й передамо ці речі наступним поколінням“.

Виставка створена на основі архівних документів Центрального державного архіву громадських об'єднань України, Державних архівів Львівської, Житомирської, Миколаївської, Вінницької, Волинської областей, сучасних світлин та задокументованих злочинів сучасної російської армії. Автори виставки: директор Архіву національної пам'яті Ігор Кулик та комунікаційниця Архіву Дарина Рогачук.

Перший заступник голови Черкаської обласної ради Роман Суценко підкреслив символічність того, що після столиці виставку побачили саме Черкаси: „Тема цієї виставки також не менш символічна, адже всі наші предки знали наслідки кривавого терору. Ми зараз переживаємо те саме. Цей терор спрямований на знищення права на життя“.

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, divorce, wills and probate (New York matters only).

(By Appointment Only)

140 Second Avenue
 New York, NY 10003
 212-477-3002
 zbmasyj@verizon.net

If 212-477-3002 landline busy, please call 201-247-2413

Друкарня COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

UNION FUNERAL HOME LYTWYN & GRILLO

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
 Nicholas J. Grillo, Manager

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
 1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
 UNION, NJ 07083
 908-964-4222
 www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
 129 EAST 7th STREET
 NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

KULINSKI MEMORIALS

809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

Tel. 800-458-5467 • 908-722-3130 • Fax 908-253-0027

KulinskiMemorials@msn.com • KulinskiMemorials.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 кольорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від Українського цвинтаря св. Андрія у С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

Туристичні послуги: авіаквитки в Україну та інші країни • Пересилка пакунків, автомобілів та контейнерів в Україну та інші країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки

ROSELLE, NJ
 645 W 1st Ave.
 Tel.: 908-241-2190
 888-336-4776

CLIFTON, NJ
 565 Clifton Ave.
 Tel.: 973-916-1543

PHILADELPHIA, PA
 1916 Welsh Rd., Unit 3
 Tel.: 215-969-4986
 215-728-6040

Дмитро Скуріхін проти Путіна

Усі дахи будинків у поселенні Російсько-Висоцьке під Санкт-Петербургом – сірі, але дах торговельного комплексу „Ірень“ місцевого підприємця Дмитра Скуріхіна синьо-жовтий. „Я демонстративно став на бік України“, – каже Д. Скуріхін. Він перетворив фасад свого магазину на політичне висловлювання і, незважаючи на численні кари, не збирається мовчати чи їхати з країни. Д. Скуріхін розповів кореспондентам видання „The Village“, чому не переживає через написи „зрадник“ на „Ірені“.

Д. Скуріхіну 47 років. Він інженер-електромеханік, офіцер запасу. Підприємцем став 1996 року, 2009 року його обрали на п'ять років муніципальним депутатом Російсько-Висоцького.

У Дмитра п'ять дочок, старша нещодавно вийшла заміж, молодші навчаються у школі. Торговий центр „Ірень“ – за назвою річки у Пермському краї, звідки приїхали батьки Дмитра. На першому поверсі „Ірені“ – квітковий магазин, ремонт взуття та маленький спортзал, на другому – ательє, манікюр, перукарня, ігрова кімната. За фасадом будинку з написом „Мир Україні, свободу Росії“ – банкетна зала, де відбуваються весілля, поминки, сільські дискотеки. Поминки останнім часом замовляють особливо часто.

„Моя зброя – слово. Я намагаюся переконати односельців, що свобода, демократія, права людини, місцеве самоврядування, поділ влади – це шлях процвітання“, – каже підприємець.

Населення Російсько-Висоцького – близько 5,000 осіб. „Наш магазин виживає за рахунок того, що ми даємо у борг. Це люди, котрим до пенсії три дні, а грошей немає. Приходять за хлібом та картоплею. Продаємо нестандартними партіями. Наприклад, у селі є люди, які не можуть купити десяток яєць та купують чотири яйця. Це показник“, – відповідає Д. Скуріхін на питання щодо впливу на економіку Російсько-Висоцького.

Напис „Мир Україні, свободу Росії“ з'явився на його магазині у 2014 році, після анексії Криму. Потім було близько 200 політичних плакатів. Д.

Скуріхін замовляє їх у тій самій фірмі, яка зробила йому жовту смугу для даху – назву не розголошує. Підприємець прикручує плакати на висоті шість метрів – на тій самій стіні, що й написи.

Плакати висять у середньому по дві-три години. Потім місцева адміністрація присилає працівника зі драбиною та поліцейських. Плакати знімають. Згодом Дмитра карають. Спочатку кари за „порушення благоустрою“ були 300 рублів, потім – 3 тисячі („Як сказала мені секретар адміністративної комісії: „Збільшили спеціально для вас, бо в області більше нікого за цією статтею не карають“). Остання кара була за новим законом про „дискредитацію армії“. 5 березня Державна дума ухвалила закон, за яким громадян можуть штрафувати за „дискредитацію армії“. А 6 березня Скуріхін повісив на своєму торговому комплексі плакат із розбомбленими у Харкові будинками та загиблою українською дівчинкою. У фейсбуці він написав: „Можливо, це моя остання публікація, про всяк випадок прощайте, друзі мої“.

Прощання було передчасним – Дмитра лише оштрафували на 45 тис. рублів. Причому не так за сам плакат, як за розповідь про нього в соціальних мережах. Пізніше на активіста склали ще один протокол за тією ж адміністративною статтею. Скуріхін каже, що тепер його „настійно запрошують“ на складання третього протоколу і показує листування з поліцейським.

До Д. Скуріхіна, як одного з небагатьох публічних антивоєнних активістів, які не покинули Росію, регулярно приїжджають журналісти. Нещодавно сюжети про нього знімали одразу ВВС, „Белсат“ та Stern.

Наприкінці березня активіст написав на фасаді назви атакованих українських міст. Потім він регулярно доповнював червоний список.

Вночі 15 квітня троє невідомих написали на торговому комплексі „Зрадник“ та поклали перед входом купу гною. „Вони думали, що виставлять мене перед односельцями у поганому світлі. Вийшло навпаки. Проходить жінка: „Дімо, гній не

Дмитро Скуріхін біля своєї крамниці. (Фото: Радіо Свобода)

чіпай, я сама заберу, мені для городу потрібен“. Або йду з відерцем жовтої фарби зафарбовувати написи – мене зупиняє старожилка: „Ти що, зібрався назви міст зафарбовувати?“ – „Ні, зрадника“. – „А, зрадника зафарбуй. А міста не чіпай“, – переказує розмову активіст.

Недавно невідомий чоловік на велосипеді наніс поруч із назвами міст слова „Зрадник“, „Виродок“, „Дебіл“.

23 січня 2021 року він поїхав до центру Петербурга на акцію на підтримку Олексія Навального. Там його затримали та заарештували на 20 діб. За три тижні Скуріхін обріс і вирішив не голитися, поки Путін при владі.

The Village, Meta Platforms Inc.

(Ці видання визнані владою Росії екстремістськими організаціями, діяльність на території країни заборонена.)

Вікторія Спартц...

(Закінчення зі стор. 1)

ганебно принижує обох президентів США і України.

Огляд її біографії, освіти та відсутності будь-якої роботи в українському громадянському суспільстві чи в Україні, чи в Америці чітко показує, що вона не в змозі робити різкі та суперечливі заяви про Україну. Вона ніколи нічого не робила в Україні чи для неї. Відверто кажучи, її обрання було цілковитою несподіванкою для всіх, хто пов'язаний з Україною чи українською американською громадою.

У минулому в американське суспільство часто проникали ворожі агенти, радянські, російські тощо. Саме в цьому контексті слід розглядати цю останню суперечку. Особливо, коли це розгортається саме тоді, коли потужне озброєння, яке постачає США, допомагає Україні завдавати потужних і вражаючих ударів по російській армії, що вторгається. У москалів немає захисту від цих систем зброї, а американці готові надати значну додаткову зброю та допомогу Україні. Президент Байден і державний секретар Блінкен повинні продовжувати проводити свою політику, спрямовану на допомогу не лише врятувати Україну, а й Європу від російської агресії та злочинності. Запобігання цій політиці та підірив довіри США до Києва, без сумніву, є основною метою ворога.

Обрана виборцями в Індіані, В. Спартц має представляти інтереси цих людей. Ставлення під сумнів внутрішнього складу іноземного уряду не входить до її компетенції. Виборці повинні брати до уваги не лише її партійну приналежність, але й її минулі зв'язки та упередженості. Наприклад, варто розглянути її кампанію до Конгресу, кампанію, яка здебільшого полягала в приниженні її батьківщини, а вона емігрувала з незалежної України. Звичайно, я сподіваюся, що її електорат пізнає її лукавність і відправить додому на майбутніх виборах“.

У Німеччині...

(Закінчення зі стор. 5)

тарний режим знищив 10.5 млн українців (сюди включені і втрати української нації Північно-Кавказького краю (Дон, Кубань), які є українськими етнічними землями). Крім того ще 5 млн українців було знищено під час масових штучних голодів у 1921–1923 рр. та 1946–1947 рр.

„Сьогодні ми маємо висновки судових експертиз, наукових досліджень, що дало можливість отримати уявлення про масштаби злочину сталінського режиму“, – каже генеральна директорка Музею Голодомору Олеся Стасюк і пояснює: „Ми не можемо спиратися лише на демографічні розрахунки, які були зроблені раніше. Адже йдеться про особливо тяжкі злочини, тому висновки щодо

втрат мають робити винятково судові експерти, слідчі та криміналісти. Це – світова практика. А завдання істориків та демографів – допомогти у встановленні істини, надавши необхідну інформацію і дані. Заяви ж про те, що неважливо, скільки людей загинуло, головне, мовляв, визнати злочин геноцидом – це російські наративи.

Це вже не перший захід в німецькому Ессені, у центрі якого – геноцид українців. 10 червня цього року в найбільшому залі виставкового комплексу Месса Ессен відбулася міжнародна наукова конференція „Геноцид українців: від минулого до сьогодення“. Науковці зі США, Німеччини, Канади та України обговорювали масові штучні голоди і Голодомор-геноцид, які пережила Україна в 1920–их – 1940–их роках, а також чергове знищення українців, яке росія розпочала в 21 столітті.

Український поет...

(Закінчення зі стор. 14)

і то без туристських бюр. Мільйони матерів з дітьми, хворих і старших осіб шукали притулку і схову перед насильством, гвалтуваннями, грабешами, геноцидом. Чи поділили б вони тугу поета за домом, якої зазнавав кілька років тому під час своїх подорожей до Америки чи по Європі?

*Не можу почуватися чужим
у цій країні, та все ж не можу
її любити так, як все, що є родинне,
окрім родини, але коли
пишу оце, то я не в цій країні і не в цій родині*

Як то добре, що ми змогли прийняти в своїх домах жертви жорстокої війни, стараючись, щоб вони не почувалися в них як чужі. Завдяки цьому ми отримали лекцію метафорично усвідомлюваного миру, яким могли наділяти людей, позбавле-

них раптом свого місця у своїй Вітчизні. Ми створили „Острови вірогідності“, про які поет пише:

*Зазвичай народи вчаться на
чужих помилках, у чужих краях.
Де була війна – запанує мир,
де потрібно когось навчати – там є вчитель.
Коли просять, щоб мовчати, то означає,
що те, що сказане, було слухним.
Чи ж бомбардуватимуть атомними
боєголовками острови вірогідності?*

Лише б до того не дійшло, хоч це питання записав у вищезгаданому творі будучи в Києві, ще в січні 2015 року. Спливло від того часу сім років, а ми вже знаємо, що не всі міста і села в Україні виглядають в неділю вранці однаково. Варто посмакувати салат із віршів Василя Лозинського, який він приправив соусом власних переживань, спостережень, почуттів і непокірливих думок.

Переклад з польської: Микола Лесюк, Івано-Франківськ.

Героїчні жінки на війні

Георгій Лук'янчук

Бразильська модель і снайпер Таліта ду Вале віддала своє життя за Україну. Востаннє вона говорила з сім'єю після того, як, переживши бомбардування в столиці України, переїхала в Харків. Таліта пояснила своїй родині, що не може багато говорити, через те, що мобільні телефони відслідковуються російськими безпілотниками, і буде дзвонити тільки для того, щоб повідомити їм, що з нею все в порядку. Таліта ду Вале загинула в результаті ракетного обстрілу по Україні через три тижні після того, як вона приєдналася до боротьби проти путінської Росії.

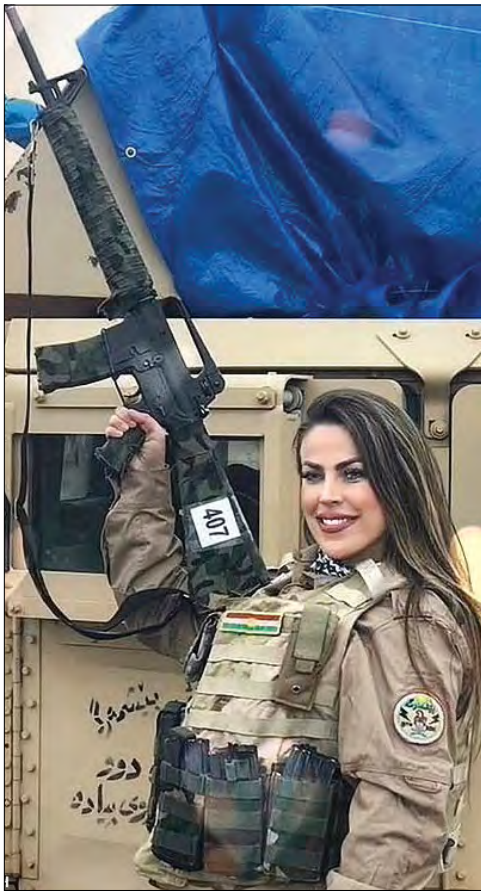
В результаті ракетного обстрілу також загинув 40-річний колишній солдат бразильської армії Дуглас Буріго, який повернувся в бункер, щоб знайти Таліту. Героїчна бразилька в Україні працювала рятувальником, а також снайпером, відповідаючи за забезпечення прикриття від наступаючих російських військ.

39-річна Таліта ду Вале брала участь в гуманітарних місіях по всьому світу і раніше воювала в Іраку. Вона проходила снайперську підготовку, коли приєдналася до Збройних Сил незалежного Іракського Курдистану.

Балерина зі столичного театру стала на захист України

Олеся Воротник, балерина Національної опери України, покинула театр, щоб захищати рідну країну від путінських окупантів.

30-річна Олеся професійно займається танцями з 2009 року. Спочатку

Снайпер Таліта ду Вале

в дитинстві була гімнасткою, перш ніж у десять років почала вчитися балету. Навчалася в Київському хореографічному училищі, а потім приєдналася до танцювальної трупи Національної опери. Військова служба – тепер теж частина її життя, як і танець. Її чоловік, з яким у неї був син, боронив Україну на Донбасі і загинув три роки тому на сході України. Олеся вирішила піти у війська територіальної оборони. Так почалося життя з охорони свого району в Києві зі зброєю на плечі та роботи на блокпостах.

Олеся Воротник

Помер Євген Мельник

ОТТАВА. – Власник гокейного клубу „Оттавські сенатори“ та один із найбагатших канадців українського походження Євген Мельник помер на 62-му році життя 28 березня після хвороби, якій він протистояв рішуче та мужньо.

Є. Мельник народився в Канаді у 1959 році, обоє його батьків були емігрантами з України. Він заснував компанію „Biovail“, яка стала однією

із найбільших фармацевтичних компаній Канади.

Є. Мельник був відомим філантропом, пожертвувавши понад 100 млн дол. різноманітним благодійним організаціям, в тому числі „Help us Help the Children“, яка втілювала проекти в Україні. Із загальними статками близько 1.5 млрд дол. він входив до сотні найбагатших канадців.

Укрінформ

св. п. Володимир Верхняк

відійшов у вічність 21 липня 2021 року в Дуврі, Нью-Гемпшир. Володимир, найстарший із чотирьох дітей, народився 27 квітня 1924 року в Межигір'ї, Україна (тоді Польща), і виріс на фермі в тій сільській околиці. У нього було багато теплих спогадів про ті ранні роки. Любив розповідати про свої дитячі пригоди на селі та життя на фермі загалом.

Його життя драматично змінилося з початком Другої світової війни. Ця територія спочатку була окупована радянською владою, яка змусила його родину покинути господарство та піддатися колективізації. Коли німці захопили територію, він був схоплений і вивезений до Німеччини як примусовий робітник (остарбайтер). Володимира звільнено, коли табори були звільнені армією США в 1945 році. Місяць провів у лікарні, після чого одужував. Протягом наступних п'яти років жив у таборі для переміщених осіб (DP) у Німеччині, поки йому не запропонували емігрувати до Сполучених Штатів.

св. п. Анна Іванна Верхняк

(уроджена Годованець) народилася 20 січня 1935 року в Дорі, Україна (тоді Польща), померла 23 червня 2012 року в Аннаполісі, Мериленд. Її батьки були Іван та Параска Годованці, мала сестру Марію. Її родина також була вивезена до Німеччини працювати остарбайтерами під час війни. Багато розповідала жакливіх історій про своє життя у таборах і про те, як їй довелося тікати в ліс, коли їхню територію бомбили. Помимо її молодий вік, досвід, який набрала під час війни та в таборах для переміщених осіб, залишив незабутнє враження.

Володимир і Анна прибули до Сполучених Штатів у 1950 році, правда, на окремих кораблях. Анна закінчила середню школу, а потім здобула ступінь бакалавра в Гантер коледжі у Нью-Йорку. Потім вона почала працювати в Metropolitan Life Insurance Company. Володимир почав працювати у ресторані Schrafft's. Згодом отримав ступінь бакалавра та магістра машинобудування в City College в Нью-Йорку. Вони обоє були дуже активними в українській громаді в East Village в нижньому Мангеттені, де вони познайомилися і покохали одне одного. Вони переїхали до Брукліна, і Володимир почав працювати в U.S. Navy, the Brooklyn Naval Shipyard.

У 1970 році переїхали до Аннаполісу, штат Мериленд, де Володимир працював в David Taylor Naval Ship Research and Development Center. Там він допомагав проектувати та випробовувати матеріали для силових установок підводних човнів. Анна опікувалася сім'єю, виховувала сина Андрія, виконувала всі домашні обов'язки. Разом прожили 43 роки. Анна померла в 2012 році. Володимир залишився в Аннаполісі до 2017 року, коли його здоров'я погіршилося, і він переїхав до Нью-Гемпшир, щоб бути ближче до сина та невістки.

Анна була доброю та ніжною людиною, усмішка якої роз'яснювала кімнату. Вона любила готувати, і її пам'ятатимуть за її пишні українські страви. В юності вона любила танцювати і пишалася своєю майстерністю в українських народних танцях. У неї були сильні аналітичні здібності, і її рідко бачили без книги в руках.

Володимир любив тварин, тепле сонце, теніс, смачну їжу, шахи, прохід з собакою і розповідати історії. Він мав сильну допитливість і постійно дізнавався щось нове про навколишній світ. Був пристрасним читачем, особливо історії. Обоє розмовляли кількома мовами та твердо вірили в освіту. Надзвичайно пишалися своєю українською спадщиною і провели багато щасливого часу, спілкуючись зі своїми співвітчизниками на Союзівці. Передплачували газету „Свободу“ щонайменше 50 років.

У смутку залишилися: син Андрій Євген Верхняк, невістка Трейсі Крус, онуки Андрій Моріс Верхняк, Александер Верхняк, Анна Верхняк, Ітан Верхняк, Еліас Верхняк і Кірнан Верхняк, та кілька двоюрідних братів, племінниць і племінників в Україні.

Вічная пам'ять!

VARSHAVSKY MONUMENTS

1152 Route 10 West, Suite N, Randolph, NJ 07869

862-219-5344

E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту • Індивідуальний дизайн
Гравірування на граніті • Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Молилися за Україну

Парафіяни Української православної церкви св. Володимира зустрілися в Сомерсеті. (Фото: Левко Хмельковський)

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – Українська православна церква св. Володимира в Нью-Йорку має в Сомерсеті ділянку землі і каплицю, недавно оновлену стараннями парафіян. 25 червня вони приїхали сюди, в „Українське село“, щоб помолитися в каплиці за Україну, за її визволення від московської навали. Настоятель митрофорний протоєрей Володимир Музичка після Літургії провів особливу молитву з Україну.

Опісля усі зібралися за гостинним столом. Олесь Баранецька і Андрій Ріпка з сіл Мамаївці і Шипинці на Буковині розповіли про свою акцію

Олесь Баранецька і Андрій Ріпка

допомоги війську України. Вони вже зібрали 5,805 дол. пожертв і придбали безпілотник, 30 аптечок, 100 розгрузок, спальники, окуляри, інше спорядження. Присутні негайно зібрали ще 1,055 дол. для України.

Звучала музика для України

Арфістка Оксана Кесус. (Фото: Людмила Вороненко)

Людмила Вороненко

МАЛЬБОРО, Нью-Джерсі. – 25 червня в Молитовному центрі відбулися концерт-рециталь і виставка „Музика з мир“, які Оксана Кесус. Вона запросила Марину Мендельсон показати свої картини. Подія об'єднала представників ряду національних груп, які виступили за припинення війни і утвердження миру в Україні.

Концерт розпочав виконанням Гімну України на фортепіані Євген Морозов. У програмі була представлена українська музика, зокрема „Карпатська рапсодія“ і „Мелодія“ Мирослава Скорика (Є. Морозов – фортепіано і Олексій Явтухович – скрипка),

українські пісні „Ніч така місячна“, „Ходить сон коло вікон“ і „Чому ти не прийшов“ виконала на арфі у власному аранжуванні Оксана Кесус. Арфа звучала в руках студенток Оксани Кесус – Наомі та Хлої, які виконали сольо і з вчителькою твори Бернарда Андреса, Джозефа Мольнара, Михайла Мчделова (Мчедлішвілі), Клода Дебюсі. На фортепіані студентка Лінда грала твори Фредеріка Шопена і Євгена Логвиновського. Оксана Кесус і скрипаль-білорус Олексій Явтухович виконали також „Арію у класичному стилі“ Марселя Гранжані.

Учасники концерту висловили подяку за щедрі пожертви присутніх для допомоги Україні.

Християнський табір „Пресвята Родина“

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – З 27 червня по 1 липня у Філядельфії пройшов літній християнський табір „Веселі канікули з Богом. Пресвята Родина“, який організувало Релігійне товариство українців католиків „Свята Софія“ США (ТСС А) у співпраці з Сестрами Чину св. Василя Великого. У заході, що відбувся в Духовному центрі сс. Василянок Провінції Христа Чоловіколюбця у Дженкінтавні, Пенсильванія, взяли участь 32 дітей віком від 5 до 14 років, серед них – діти-біженці, які прибули до США внаслідок війни в Україні.

Тематику організатори опрацювали з думкою про родину, взявши за взір для наслідування життя Пресвятої Родини – Ісуса, Його Матері та опікуна св. Йосифа. Програму було створено з метою поєднання духовної та культурної спадщини українського народу. В рамках табору діти аналізували основи здорової сім'ї; молилися; вивчали пісні; танцювали; навчалися рукоділлю; робили трафаретні картини; взяли участь у май-

стер-клясах з виготовлення воскових свічечок та ляльки-мотанки; грали в навчальні та рухові ігри; відвідали Музей української спадщини при Менор-коледжі.

Програму уклала й вела Ірина Іванкович, голова ТСС А, з активною підтримкою волонтерів Товариства Василя Гнип'юка, Андрія Сінгалевича, Михайла Довганюка, Ніколь Клем та Емілії Шніцер. Катехитичні заняття підготували сестри Дія Загурська, Франциска Шаблій та Розанна Букачик. Побутові обов'язки виконували сестри Моніка Лісник та Лідія Савка. Літургії для дітей служив о. Іван Цюрпіта, капелаян Сестер ЧСВВ.

Це – шоста ініціатива Товариства „Свята Софія“ США у співпраці з Сестрами Чину св. Василя Великого в царині духовного виховання молодого покоління українців „в розсіяні суцях“.

Захід підтримала Українська федеральна кредитова кооператива „Самопоміч“ у Філядельфії.

Товариство „Свята Софія“ США

У таборі „Веселі канікули з Богом. Пресвята Родина“. (Фото: Ірина Іванкович)

СПОМИН

Роки боротьби і неволі

Ярослав Стех

У Торонто рознеслася сумна вістка, що 1 червня 2022 року помер на 97-му році життя активний український діяч Максим Вовк. Не було жодної події, в якій він не брав би активної участі.

М. Вовк народився 20 березня 1925 року в Любичі Князях коло Любичі-Королівської, неподалік Рави Руської. Його батько Михайло і мати Катерина з дому Луцейко були досить заможними селянами. У родині було п'ятеро дітей – три сини і дві дочки. Після закінчення початкової школи в Любичі-Королівській Максим продовжував навчання у Львівській технічній школі. Під час навчання брав активну участь у культурно-освітньому українському молодіжному русі. На другому курсі навчання М. Вовка разом з друзями затримала німецька поліція, яка з учнів зорганізувала велику бригаду і всіх відвезла до Німеччини на примусові роботи. Максим був призначений працювати на фабриці поблизу Кельна. Умови праці були вкрай важкими. Вже у липні 1943 року почалося сильне бомбардування, і Максим вирішив повернутися в рідні сторони. Дістався до Берліна, а звідти в грудні 1943 року переїхав до Львова і думав повернути в рідні йому сторони, але дізнався, що його розшукує гестапо.

Максим встановив контакт з підпіллям, перейшов відповідний пар-

тизанський вишкіл, прийняв псевдо „Байда“ і після присяги 1944 року вступив у ряди УПА. Був приділений до Окружної львівської групи служби безпеки УПА, якої командиром був „Клим“ (Михайло Недільський, який походив із села Забір'я біля Рави Руської). „Клим“ загинув 1946 року. Потім командиром цієї частини був „Тихоліс“ (Якуб Сильвестрів), який походив із села Журавців коло Любичі-Королівської. Цей підрозділ головно діяв на терені Рава-Руського, Жовківського, Яворівського районів, а також в околицях Магірова, Мостів-Великих і Томашівського округу. Цього підрозділу політвиховником був „Гай“, який загинув у Білому лісі ще 1945 року. Його місце зайняв „Габ“. Інколи підрозділ, в якому служив М. Вовк, відвідував політверховник Ярослав Стех „Шамрай“, який родом походив з села Вербиця на Угнівщині. За розповідями М. Вовка їм дуже часто доводилося обороняти селян і мати бої з польським підпіллям, чи регулярними частинами польського війська, а також боротися проти червоних партизанів, радянських прикордонників і відділів НКВД.

У бойових сутичках М. Вовк був тричі важко поранений. Найважчим було третє поранення восени 1946 року у Білому лісі між Равою-Руською та Угневом, де він втратив свідомість і в такому стані потрапив у більшовицьку неволю. У Жовкві його підлі-

кували і перевезли до Львівської тюрми. Тут почалося слідство, на якому М. Вовк подав своє прізвище як Коваль і місце свого народження село Юрів на Томашівщині. У травні 1947 року у Львові, після жорстокого слідства, Окружний військовий суд виніс вирок 15 років тюрми. Після вироку його перевезли до табору в Красноярську, а звідти – до табору в Норильську, де каралося, за різними даними, до 20 тисяч в'язнів різних національностей. Серед них було понад 10 тис. українців. М. Вовк різко виступав проти глузу тюремного поневолення, що довело до тюремного повстання, яке почалося в травні 1953 року і тривало два місяці, під час якого загинуло кілька тисяч повстанців. Українці були найпотужнішою рушійною силою повстання. Після повстання М. Вовка і ще 50 в'язнів у середині 1954 року перевезли в табір до Дудінки, а звідти – до Красноярська, а далі – до табору в Тайшет, де було багато українців.

Тут М. Вовк зустрів Олексу Грінченка, Данила Шумука, Луку Забича, Степана Птаха, Михайла Біду, проф. Петра Ониця та багато інших. У травні 1956 року його як громадянина Польщі передали у Польщу. З Варшави переїхав до Гронова, біля Ельблонга, куди після акції „Вісла“ була депортована його родина. Там Максим познайомився з Олею Юринець і 1958 році з нею одружився. В родині народився син Ярослав і

Св. п. Максим Вовк

1964 року ціла родина емігрувала до Канади. Оселилися в Торонто, де Максим став працювати на молочній фабриці „Астра“, став членом Товариства колишніх вояків УПА, згодом став членом Канадсько-англійського легіону та Українського стрілецького братства і був активним членом організації Українських політв'язнів сталінського періоду. У міжчасі син Ярослав одружився, і Максим став батьком двох внуків. Померла його дружина Оля. Максим в похилому віці він став жити в Пансіонаті для старших людей. Із цього пансіонату 1 червня дійшла сумна вістка, що М. Вовк відійшов у вічність. Похоронні відправи завершилися 6 червня при співучасті священників з церкви св. Димитрія в Торонто. Покійний М. Вовк похований поруч своєї дружини на Українському цвинтарі в Оквіл, в алеї заслужених діячів. Вічна йому пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що 3 червня 2022 року відійшов у вічність **св. п. Ігор Кігічак**. Ігор Кігічак народився 8 червня 1938 року в родині Юрія та Ольги (Лопатяк) Кігічаків у Журавцях, Україна. Батьки Ігоря переїхали до Журавців зі Львова. Там

батько його матері Ольги був священником. За кілька років батьки Юрій й Ольга, та Ігор і його старша сестра Надя переїхали до сусіднього Перемишля, де в 1943 році народився брат Ігоря Юрій. Під час і після Другої світової війни Ігор разом з родиною проживав у таборах для переміщених осіб в Німеччині в Міттенвальді, Берхтесгадені і Мюнхені. Там вони були активною частиною української діаспори, включно з Пластом -Українською скавтською організацією.

У 1956 році 18-річний Ігор емігрував з батьками та братом з Мюнхену до США, та оселилися в Ньюарку, Нью-Джерзі. Ігор вступив у ряди армії США у 1957 році і за рекордово короткий час пройшов шлях від військового кухаря до слідчого військової розвідки, багато завдяки тому, що він вільно володів кількома мовами. Отримавши почесне звільнення з армії в 1959 році, Ігор зустрів любов свого життя Марію Маціборську на заставі в Ірвінгтоні, Нью-Джерзі. Вони одружилися 7 вересня 1963 року.

У 1967 році Ігор отримав ступінь бакалавра мистецтв у Rutgers University, а в 1974 році - ступінь MBA в Seton Hall University, одночасно працюючи повний робочий день.

св. п. Ігор Кігічак
8 червня 1938 - 3 червня 2022

Ігор працював федеральним агентом США від 1973 року до виходу на пенсію в 2010 році. Здобув ліцензію С.Р.А. в 1983 році і викладав у William Paterson College. У 1993 році жив у Києві, допомагаючи у створенні нової незалежної податкової системи України.

Ігор з дружиною Марією більшість подружнього життя провели в Нью-Джерзі, влітку відвідуючи Союзівку та Вайлдвуд-Крест. У 2013 році переїхали до Каліфорнії, щоб бути близько до своїх двох синів та чотирьох внуків.

Ігор також захоплювався багатьма видами спорту, такими як футбол, лещетарство та відбиванка як учасник, так і глядач. Ігор активно працював у церквах, зокрема Українській католицькій церкві св. Івана в Ньюарку, Нью-Джерзі, та Українській католицькій церкві Різдва Пресвятої Богородиці в Лос-Анджелесі, Каліфорнія. Був також мужем довір'я Українського культурного центру в Лос-Анджелесі.

Ігор найбільше любив бути з родиною. Був завзятим шахістом, викликавав своїх внуків на часті матчі. Він підтримував тісні зв'язки з родиною, розкиненою скрізь Сполучених Штатів, і завжди любив ділитися з ними своїм почуттям гумору. Ігор також любив тварин, був вегетаріанцем, уважно стежив за новинами та політикою, був палким прихильником України.

У смутку залишилися: дружина Марія, з котрою прожив 59 років; двоє дітей - Тарас і д-р Данило Кігічак; внуки Александер, Тимофій, Катерина та Матей; брат, д-р Юрій Кігічак; братова Лариса; невістка Крістен; багато племінників і племінниць. У нього раніше померла сестра Надія.

Парастас відбувся 10 червня 2022 року в Hollywood Forever Funeral Home, а Заупокійна Свята Літургія була відслужена 11 червня в Українській католицькій церкві Різдва Пресвятої Богородиці в Лос-Анджелесі, Каліфорнія.

Вічна йому пам'ять!

Call or text 914.220.4900 for assistance sending funds or email us at memberservice@sumafcu.org.
Reminder: Wire fees continue to be waived for funds being sent to Ukraine

NEED A SIGN FOR A RALLY OR IN YOUR WINDOW IN SUPPORT OF UKRAINE? CUT ALONG THE DOTTED LINE...AND GO!

WE SUPPORT UKRAINE

donate
www.sumafcu.org/stand-with-ukraine

#StopRussianAggression

For more info: www.ussca.org

